

ČÍSLO 12 ♦ PROSINEC 2020

Hořický Zpravodaj

**ROZHOVOR MUDr.
LAD. HAVLAS** (str. 8-9)

**VÁNOČNÍ
ANKETA** (str. 18-19)

**GOLDSCHMIDTOVA
VILA** (str. 27-30)

Příběh vánočního stroměčku

Navzdory pandemii Vánoce budou! Vánoční strom na náměstí, který darovali pánové Josef a Milan Pourové z Hořic, už po dobu Vánoc zdobí hořické náměstí. Vysazen byl v roce 1972 panem Milanem Pourem ve Vrchlického ulici a dorostl do výšky 16 metrů. Pro

ukotvení na náměstí se snížil o 4 metry. Celá akce - pořez, přeprava a osazení byla pečlivě zabezpečena Městskou policií Hořice a Policií ČR, vše realizovali pracovníci TS Hořice. Výjimkou je pouze samotná přeprava po Hořicích. Tě se ujala, jako již tradičně, firma Milana

Lužtického z Podhorního Újezdu a pro zajímavost, celý kolos s vánočním stromem na milimetr přesně řídila křehká blondýnka. Zdobení provedla firma Martina Stránského z Třebihoště.

Redakce

Stroměček krátce po výsadbě v roce 1972.

Vážení čtenáři, milí spoluobčané,

za normálních okolností by byl začátek prosince obdobím, kdy se sluší, aby starosta města na stránkách Zpravodaje popřál občanům něco pěkného, připomněl něco z vánočních tradic a zakončil tak další kalendářní rok. Kromě toho by z pódia na náměstí společně se všemi přítomnými rozsvítil vánoční strom, mimochodem již několikátý rok jeden z nejhezčích široko daleko, a udělal tak radost všem přítomným děťátkům. Ale, co si budeme povídat, letos není normální snad vůbec nic. Koronavirus jsme nepřemohli, dokonce začal řádit i v naší nemocnici, tedy Levitově centru následné péče, návštěvy našich rodičů a prarodičů jsme omezili na minimum a naše děti se dokonce těší do školy na své kamarády a pedagogy! Některým podnikatelům, obchodníkům a restaurátorům zbývají jen oči pro pláč a čekají, co na nás naše vláda a PES zase vymyslí. Přesto všichni víme, že i letošní Vánoce proběhnou, budeme chtít udělat radost našim dětem a vidět se s těmi nejbližšími. Možná nám ta zvláštní doba umož-

ní prožít vánoční svátky trochu jinak, bez tradičních stresů a vánoční nákupní horečky. Možná si konečně uvědomíme, že ze všeho nejdůležitější není plný stůl a hromada dárků pod stromečkem, ale třeba krátké zamyšlení, vzpomínka na ty, kteří už nejsou mezi námi a spousta dalších věcí, na které si při veškerém shonu možná ani nedokážeme vzpomenout. Ne, nebojte se, nechystám se moralizovat, ani radit jak máme letos prožít vánoční svátky. Přesto přese všechno chci i letos všem Hoříčákům a lidem dobré vůle popřát krásné prožití vánočních svátků. Popřát všem především pevně zdraví a splnění všech přání, která letos mohou souviset se zdánlivou

Aleš Svoboda, starosta města

SLOVO ŠÉFREDAKTORA

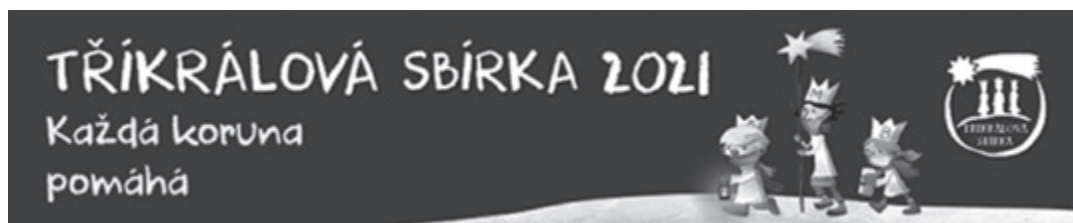
Milí čtenáři, milé čtenářky,

v rukou držíte vánoční číslo Hoříckého zpravodaje. Pro ty nejvěrnější z vás je to již jedenáctý výtisk, kterým listujete. A co víc? Náš oblíbený plátek vlastně v těchto dnech slaví své první „narozeniny“. S trochou nostalgie bych na tomto místě velmi rád poděkoval všem, kteří doposud přispěli a nadále přispívají budou k jeho úspěšnému fungování.

Nepřipomínáme si však jen výročí městského periodika, ale hlavně se blíží čas Vánoc, nejkrásnějších svátků v roce. Ač je situace v tomto roce naprosto odlišná, nic se nezměnilo na tom, že jsou Vánoce časem štědrosti, rozjímání, ale také dobrého jídla, pití, pohádek, nakupování dárků, zkrátka všeho, co máme všichni rádi.

Za celou redakci vám přeji krásný adventní čas, pohodové Vánoce a šťastný nový rok.

Bc. Dominik Palm

Tříkrálová koleda letos jinak?

Letošní podzim změnil život snad každého z nás. Zasáhl i přípravy Kašpara, Melichara a Baltazara na tradiční lednovou koledu.

Rádi bychom Vás proto seznámili s tím, jak by mohla Tříkrálová sbírka v lednu 2021 vypadat. Pokud sbírka proběhne, musí bezpodmínečně respektovat aktuální stav pandemie a rozsah vládních opatření. Odhadovat tyto skutečnosti je ale velmi náročné, proto se v těchto dnech připravuje několik variant.

V případě menšího počtu koledníků nebudeme moci navštívit všechny domácnosti, které se na ně každoročně těší. Navíc, pokud bude probíhat koleda po jednotlivých domácnostech, každý král bude mít velmi pravděpodobně i roušku. Ostatně to již ukazují první upoutávky, které jsou na našem webu.

Pokud bude situace ohledně pandemie nepříznivá, budou připraveny i jiné formy Tříkrálové koledy. Jednou z dalších variant může být, že koledníci budou v rámci obce, města stát na jednom určeném místě a kdo bude

chtít, bude se moci zastavit. Možná pustíme koledu do místního rozhlasu s informací, kde se bude nacházet kasička, a kde si budou lidé moci vyvednout již tak populární samolepky na dveře.

Aktuálně se dokonce chystá i on-line kasička.

Každopádně Tři králové se na Vás již dnes těší a veškeré informace postupně zveřejní na našem webu www.charitajicin.cz nebo facebooku.

<https://jicin.charita.cz/jak-pomahame/trikralova-sbirka/>

ZASEDÁNÍ MĚSTSKÉHO ZASTUPITELSTVA

Dovolujeme si vás pozvat na zasedání zastupitelstva města Hořice, které se uskuteční **v pondělí 7. prosince 2020 od 16.00 hodin** v Divadelním sále radnice. Program naleznete na webových stránkách města a úřední desce. Upozorňujeme, že vstup je možný pouze v rouškách.

AKTUÁLNÍ OPATŘENÍ V BOJI S EPIDEMIÍ ONEMOCNĚNÍ COVID-19

V listopadu byl nastaven nový systém mapování aktuální epidemiologické situace pomocí rizikového skóre tzv. PES (protiepidemický systém). Kraje jsou v rámci tohoto systému řazené do pěti úrovní, od kterých jsou odvislá příslušná protiepidemická opatření. Jeho hlavním cílem je především zvýšit čitelnost a predikovatelnost aktuální epidemiologické situace, kdy by lidé díky němu měli mít konkrétnější představu, jaká je situace v jejich kraji a zda se mají připravit spíše na rozvolňování, anebo zpřísnění zavedených opatření.

Ačkoli současná epidemie v České republice není zřejmě zdaleka u konce, došlo postupně k určitým uvolněním, např. ve vztahu k navracení dětí a studentů do škol. Mohli se tak 18.11. vrátit do lavic žáci 1. a 2. tříd ZŠ a rovněž žáci speciálních škol a následně studenti maturitních ročníků. V další fázi se mohli prezenční výuky účastnit také žáci všech tříd 1. stupně a žáci 9. tříd ZŠ, a dále žáci 6. - 8. tříd ZŠ ve střídavém režimu. Stále nemůže být součástí výuky tělesná výchova a zpěv.

Od čtvrtka 3.12. přechází Česká republika do tzv. stupně č. 3 PES, který umožňuje poměrně významné uvolnění v rámci vládou zavedených epidemiologických opatření, zejm.:

- ruší se omezení volného pohybu osob (účel cesty již není podstatný),
- ruší se zákaz nočního vycházení,
- ruší se zákaz maloobchodního prodeje a služeb – je však omezen počet zá-

kazníků v provozovně na 1 osobu na 15 m², restaurace mohou být otevřeny od 6 do 22 hodin (ve stanoveném režimu),

- ruší se zákaz nedělního prodeje,
- shromažďovat se může až 50 osob venku a 10 osob ve vnitřních prostorech,
- v omezeném režimu lze otevřít vnitřní sportoviště.

I nadále však platí:

- povinné nošení roušek (až na stanovené výjimky),
- omezení fungování úřadů – úřední hodiny jsou omezeny na 2 dny v týdnu v rozsahu 5 hodin v každém dnu, a úřady by dále měly upřednostňovat bezkontaktní vyřizování požadavků od občanů.
- V tomto režimu je nastavena i činnost Městského úřadu v Hořicích, přičemž úřední hodiny jsou v Po a ve St vždy od 8,00 do 10,00 a od 14,00 do 17,00. Vstup je možný pouze při zakrytí úst a nosu, za podmínky použití desinfekce a dodržení rozestupů min. 2 m.

Ministerstvo zdravotnictví ČR nadále apeluje na občany, aby stále dodržovali tzv. pravidlo 3R – ruce (mytí a desinfekce rukou), roušky, rozestupy!

Výše uvedené informace jsou platné k 29.11., proto doporučujeme sledovat aktuální tisková prohlášení Ministerstva zdravotnictví ČR a vlády a jimi vydávané dokumenty za účelem prevence šíření onemocnění COVID-19.

Ve vztahu k režimu Městského úřadu Hořice budou informace aktualizovány na horice.org.

Zdroj: koronavirus.mzcr.cz, mzcr.cz, vlada.cz

Přátelské klání o nejlepší venkovní adventní dekoraci

Město Hořice vyhlašuje soutěž s názvem **O „nej“ adventní truhlík**. Přihlásit můžete své zimou či Vánocemi inspirované dekorace na oknech či před domem a vyzvat tak ostatní k tomu, aby také pomohli zkrášlit veřejný prostor. Odměnou budou opět hodnotné věcné ceny. Fotografie zasílejte na e-mail rozvetlemesto@horice.org do 31.12. 2020.

Přihlásit můžete sebe nebo své známé či sousedy. Prosíme o zaslání dvou fotografií o velikosti max. 2 MB s uvedením vašeho jména, adresy, tel. čísla, e-mailu a věku (v případě, že přihlašujete sousedy či známé ještě údaje o nich - jméno, adresa, tel. kontakt či e-mail pro ověření a získání souhlasu v účasti v soutěži). Podmínkou soutěže je, že dekorace musí být viditelná z veřejně přístupného místa. Těšíme se na vaše adventní inspirace.

PODROBNÉ PODMÍNKY SOUTĚŽE NALEZNETE NA WEBU MĚSTA.

SOUTĚŽ O "NEJ" ADVENTNÍ TRUHLÍK

Redakce

- kompletní oprava vozů
- dovoz a prodej ojetých vozů
- pneuservis, servis klimatizací
- zapůjčení náhradního vozu

smluvní partner pojišťoven

www.autoservisvondra.cz

Autoservis Vondra
Jeronýmova 2073
508 01 Hořice

Mobil: 602 114 753
Mobil: 724 860 660
Telefon: 493 621 186

Hořice letos zelenější. Výsadba bude pokračovat i v příštím roce

Průběžná obnova zeleně probíhá i v podzimních dnech. Naposledy bylo začátkem listopadu vysazeno pět třešní nad garážemi v Jablonského ulici. Do konce roku se počítá ještě s výsadbou dalších na Gothardě.

Během letošního roku bylo v Hořicích a nejbližším okolí města vysazeno více než osmdesát stromků. Asi nejviditelnější obnova zeleně proběhla v parčíku na náměstí Jiřího z Poděbrad, na loňské výsaze několika lip a prunusů tam letos navázala výsadba desítek keřů po obvodu, z nichž postupně vyroste keřové pásmo jako přirozené oplocení. Součástí rekonstrukce chodníku a postupné revitalizace Palackého náměstí byla výsadba šesti kulových javorů, červený javor pak zdobí průčelí budovy nového autobusového terminálu. Výsledkem vzájemné spolupráce mezi odborem životního prostředí MěÚ Hořice a investorem výstavby nového Penny marketu s přilehlým parkovištěm je několik ostrůvků zeleně s červenými

javorů. V podélném pruhu supermarketu jsou v ozdobném pískovcovém mulči vysazeny ozdobné traviny a keře.

K drobným úpravám zeleně došlo v Komenského ulici. Chodci tam určitě postřehli zdobné květinové záhony v pískovcovém mulči kolem kulových javorů. Platany jako solitéry od letoška také zdobí prostranství na Hankově náměstí a v prostoru u ZŠ Na Daliborci. Naopak drobný zelený plácek před poštou v Havlíčkově ulici ještě čekají drobné úpravy. Plánuje se zde

výsadba tří stromků, u nových stání pro automobily v ulici Karla Kofránka pak budou vysazeny pyramidární buky. Hořice byly kdysi městem, o kterém se s uznáním říkalo, že má „dvoji“ zimu - když napadne sníh a pak když kvetou třešně. Představitelé města se dlouhodobě snaží tuto tradici udržovat a podporovat, dovolí-li to počasí, ještě letos dojde k výsadbě třešní na vytipovaných místech, především na svazích Gothardu. S výsadbou zeleně souvisí i následná péče a údržba, kterou ve spolupráci s obo-

rem životního prostředí na radnici, příp. s dodavatelem zajišťují odborní pracovníci TS Hořice.

I v příštím roce hořická radnice počítá s obnovou zeleně v ulicích i výsadbou alejí v okolí našeho města. Vždyť procházka či projížďka na kole je ve stínu stromů daleko příjemnější a oku lahodící. Počítá se zde opět v duchu s tradicemi s výsadbou nejen třešní, ale i jiných ovocných stromů.

Zdroj: Ing. Aleš Kodydek (odbor životního prostředí MěÚ Hořice) a Pavel Bičíš, DiS.

PŘIJMĚTE POZVÁNÍ NA PŘEDVÁNOČNÍ PŘÁTELSKÉ SETKÁNÍ, KTERÉ POŘÁDÁ PSÍ ÚTULEK CHLUM U HOŘIC VE SPOLUPRÁCI S MĚSTSKOU POLICIÍ HOŘICE

SETKÁNÍ SE KONÁ KDY?
KDE NÁS NAJDETE?

dne 19. 12. 2020 od 9.00 do 12.00 hod.
na náměstí Jiřího z Poděbrad, Hořice (ve spodním rohu parkoviště)

Uvidíte zde odchytkové pomůcky Městské policie, odchytkové vozidlo pro odchyt toulavých psů, děti si zde budou moc pohladit pejska, seznámíte se s podmínkami pro adopci pejsků a koček z útulku, budete moci podpořit zvířátka v útulku zakoupením nějakého dárečku pro své blízké...
Rádi zodpovíme Vaše dotazy, týkající se práce se zvířaty a odchytu.

NESTIHNETE-LI NAŠE PŘÁTELSKÉ SETKÁNÍ NA NÁMĚSTÍ V HOŘICÍCH,
JSTE SRDEČNĚ ZVÁNI NA AKCI:

VÁNOCE V ÚTULKU

Dne 20. 12. 2020 od 12.00 do 15.00 hod., Psí útulek Chlum u Hořic

S sebou nemusíte nosit vůbec nic, jen se přijďte podívat na pejsky. Třeba Vás některý z nich osloví a můžete si ho přijít některý den vyvenčit a víc se s ním seznámit. Pokud byste přeci jen nechtěli tzv. „přijít s prázdnou“, tak pod vánoční stromeček by si pejskové v útulku nejvíce přáli – dřevitou vatu, kvalitní granule (krmíme značkou Country dog), obojky a vodítka na velká i malá plemena, misky na vodu a krmivo – postačí i staré, nevyužité hrnce.

Nenoste, prosím, plyšáky a jiné textilie – máme jich dost.

Také bychom tímto chtěli velice poděkovat všem, kteří na naše pejsky myslí v průběhu celého roku a nosí nám spoustu věcí a skvěle nás zásobí v mnoha směrech. Rovněž děkujeme Vám všem, kteří jste si u nás adoptovali svého nového kamaráda a těšíme se na další nová setkání...

Akce budou pořádány za dodržení všech bezpečnostních opatření.

Zdroj: Helena Hanušová, strážmistr Městské policie Hořice

Letem světem investičními akcemi města

Již tradičně přinášíme přehled o probíhajících či dokončovaných stavebních akcích města Hořice.

Oprava komínu u domu č.p. 153 nad potravinami Švamberk

Začaly práce na opravě komína sloužícího k vytápění bytových domů č.p. 153 a 154 a prodejny potravin Švamberk, fashion Mánie a drogerie Teta.

Z horní části komína opadávala omítka a ohrožovala tak místní obyvatele. Stavební práce - opravu omítky a potažení stěn perlinkou provede pan Petr Šotola, klempířskou opravu zajistí pan Zdeněk Čerych.

Lešení postavila firma AL lešení spol. s.r.o.

Celkové náklady na opravu komína

Kontejnerová stání

Již během měsíce října začala úprava kontejnerových stání jak pro směsný komunální, tak i pro tříděný odpad. S pracemi město Hořice pokračovalo i během listopadu a bude za příznivých klimatických podmínek pokračovat v prosinci a i během příštího roku. Upravená místa můžete najít

hlavně na sídlišti Pod Lipou, Hankově náměstí, ale třeba i v obci Chvalina nebo v Libonicích. V současné době pokračuje úprava kontejnerových stání v ulici Máchova, Kociánova a bude se pokračovat v ulici Blahoslava a na sídlišti Pod Lipou.

Stavební úpravy kontejnerových stání provádí převážně firma Rusó z Jičína. Další firmy, které se na přípravě stání podílely, jsou TS Hořice a JV Dlažby z Trutnova. Kontejnerové boxy a aretační systém dodává firma Asacont z Lažan u Turnova.

Nová parkovací stání v ulici Riegrova

V Riegrově ulici v blízkosti nemocnice město Hořice buduje čtyři nová parkovací stání pro osobní automobily. Stavební práce by měly být dokončeny již do konce listopadu.

Celkem čtyři nová parkovací stání pomohou řešit problém s parkováním v blízkosti nemocnice a dětského střediska. Zvláště dopoledne zde opravdu bývá problém najít místo k zaparkování.

Čtyři nová parkovací stání v podobě betonové zatravnovací dlažby vyjdou na více než 220 tis. Kč včetně DPH. Stavbu provádí firma Novostav komunikace, a.s.

Zlepšení stavu prostranství „u pošty“

Sice po malých krůčcích, ale přece. Některá zákoutí Hořic, která byla léta ve velmi neutěšeném stavu, se postupně zlepšují. Důkazem budiž prostor u pošty v Havlíčkově ulici. Poděkování patří odboru životního prostředí za realizaci, dále i komisi životního prostředí a zejména předsedovi Ing. Tomáši Štayrovi za jeho iniciativu.

Stavební práce v lokalitě Šalounova pokračují

V lokalitě Šalounova v současné době finišují práce na druhé páteřní komunikaci. Provádí se výšková úprava kanalizačních poklopů, uličních

vpustí nebo vodovodních „hrnků“. U sportovní haly vznikají nové chodníky a probíhá příprava pro pokládku asfaltového koberce. Ten se začne pokládat v týdnu od 25. listopadu 2020. Předpokládaný termín dokončení stavebních prací je do 15. prosince 2020.

Rekonstrukce fotbalového hřiště

Stavební práce v areálu fotbalového stadionu na Gothardě pokračují dle stanoveného harmonogramu.

Po kompletní demolici druhé části zdejšího hřiště byl postupně proveden výkop základových rýh, do kterých se vkládá uzemnění.

Následně proběhne betonáž základů.

Prodejna: Husova 1082, Hořice (pod nádražím)
Otevírací doba: po – pá 6.15 – 16.00 hodin, so 7.30 – 11.00 hodin
kontakt: 702240486, 602178668, radek.palm@cerek.cz

- ✖ Elektroinstalační materiál, kabely, vodiče, spínače, zásuvky
- ✖ Elektrické a ruční nářadí Narex, Extol, Proteco, Makita
- ✖ Zahradní a stavební nářadí
- ✖ Substráty, zeminy, mulčovací kůry, hnojiva, osiva
- ✖ Krmné směsi, šroty, obilí
- ✖ Ochrané a pracovní pomůcky
- ✖ Drogistické zboží
- ✖ Hutní materiál, spojovací materiál
- ✖ Vodovodní baterie a doplňky
- ✖ Bazénová chemie, písek, bazénové hadice
- ✖ Žlaby, svody, nádoby a barely na dešťovou vodu
- ✖ Pletiva, sloupky, napínací dráty
- ✖ Pastevní technika
- ✖ Plachty, folie, pytle, textilie
- ✖ Prostředky na ochranu rostlin

Nabízíme: ochotný personál, vstřícné jednání, bezproblémové parkování, možný dovoz zboží (po dohodě),

Na poliklinice vznikne nová ordinace ambulantní psychiatrické péče

Na poliklinice v Klicperově ulici v současnosti v přízemních prostorách probíhají bourací práce. Po získání nových prostor se zde počítá s vybudováním moderního Denního stacionáře a ordinace ambulantní psychiatrické péče MUDr. Andrei Wolné.

Dle projektové dokumentace byly vybourány nenosné konstrukce, otlučeny části omítek a provedena přepojení některých rozvodů vody a kanalizace. Dále budou prováděny statické práce na podchytávkách nosných konstrukcí, stěn, průvlaků a sloupu.

Vybouraná suť je průběžně odvážena na skládku. Další nejdříve plánované práce budou zahrnovat hlavně sana-

ce zdiva proti vlhkosti. Práce budou pokračovat průběžně dle Smlouvy o

dílo i v příštím roce. Kolaudace prostor je naplánována na květen 2021.

Po dokončení stavebních prací zde vznikne Denní stacionář a ambulantní psychiatrická ambulance MUDr. Andrei Wolné. Služba poskytne lékařskou a zdravotní odbornou péči pro pacienty z Hořic a okolí v rámci okresu Jičín. Kromě ambulantní léčby zajistí kompletní psychiatrickou péči pro klienty z domovů pro seniory v tomto regionu (Hořice, Mlázovice, Chomutice Obora, Libáň, Dětenice), konziliární péči pro Městskou nemocnici Hořice či například péči pro klienty ÚSP v Hořicích (invalidovna).

Redakce ve spolupráci s Ing. Radošem Ryklem a Michalem Jaklem, DiS., inv. odb. a dotace MěÚ Hořice

Betlém v novém kabátě

Letošní největší investiční akcí v Hořicích je bezesporu rekonstrukce komunikace v Betlémě. Okrajová část města severně od náměstí prochází od jara 2020 kompletní opravou.

Do stavebních prací je také zapojena vodohospodářská společnost VOS Jičín, a.s., která se podílí na rekonstrukci vodovodních a kanalizačních sítí. V průběhu rekonstrukce došlo k vybudování nových inženýrských sítí a plynovodu a kompletní vozovky. Nyní se dokončují pokládky jednotlivých asfaltových vrstev. V průběhu prosince dojde k dokončení vydláždění odboček k jednotlivým nemovitostem, případně k zatravnění pásů podél komunikace. Rekonstrukci také využila společnost T-Mobile, která zde položila nové vysokorychlostní telekomunikační síť. Celkově si rekonstrukce Betlému na straně města vyžádala investici více než 10 mil. Kč, která byla

pokryta kompletně z rozpočtu města. Dodavatelem stavebních prací byla firma PDV Stavby s.r.o.

Redakce ve spolupráci s Ing. Radošem Ryklem, investiční odbor MěÚ Hořice

PROČ BETLÉM?

Původ hořického místního názvu Betlém není zcela jasný. Vyjdeme-li z analogie tohoto názvu v jiných městech, např. na Pecce nebo v Novém Městě nad Metují, nacházejí se tyto městské části vždy na svahu a jsou tvořeny lidovými chaloupkami. Podobné vyobrazení najdeme i v tradičních českých betlémech. Hořický Betlém se nachází v nejsevernější části města a malé domky bývaly obydleny chudými tkalci a kameníky, příslušníky zdejších nejtradičnějších povolání nejchudších obyvatel. Život zde v minulosti nebyl snadný a půda drobných políček nepříliš úrodná a kamenitá. Je však odtud překrásný výhled do širého kraje. Bývalo zde však i místo v Hořicích nejsmutnější - popraviště, kde mistr kat vykonával lidskou spravedlnost. Cestou do kopce tak mohli hříšníci litovat svých provinění a výhledem do kraje se rozloučit s tímto světem. Dnes toto smutné místo připomíná kamenný křížek, zhotovený v r. 1890 v ateliérech sochařské školy podle návrhu učitele Karla Holuba. Krásy Betléma zachytil na svých kresbách nadaný hořický kreslíř Rudolf Švadler (1906-1928), který se sem s rodiči přestěhoval z rodné Žižkovy ulice. Rodina žila v domku čp. 593, později 577.

Oldřiška Tomíčková, městské muzeum

MUDr. Ladislav Havlas: Ty tisíce hodin v nemocnici nelze ani spočítat

Třiašedesát let, neuvěřitelné číslo. Psal se 1. srpen roku 1957, když nastoupil do nemocnice v Hořicích jako sekundární lékař. Po absolvování atestační zkoušky v roce 1961 byl jmenován zástupcem primáře interního oddělení a od roku 1969 až do 30. dubna 1998 zastával pozici primáře interního oddělení. Od května roku 1998 až doposud pracoval jako lékař interní ambulance. Naprosto zaslouženě byl pak v roce 2010 oceněn titulem Osobnost města Hořice. Ano, řeč je o **MUDr. LADISLAVU HAVLASOVI** (na snímku z roku 1990), který se v tomto měsíci dožívá významného životního jubilea. Dne 15. prosince oslaví devadesáté narozeniny. A co víc? V menší míře ještě stále ordinuje.

Pane doktore, ve zdravotnictví působíte už dlouhých třiašedesát let. Co k tomu říká?

Třiašedesát let práce ve zdravotnictví a ještě k tomu na jednom pracovišti, to je neuvěřitelné číslo. Nikdy bych nevěřil, že se k tomuto číslu dopracuji. Tím spíš, že můj životní styl, právě díky zdravotnické profesi, nepatřil a ani nemohl patřit k nejzdravějším. Ty tisíce hodin v nemocnici nelze spočítat.

Ale ještě neuvěřitelnější je pohled na obrovský vývoj ve zdravotnictví při srovnání s tím, s čím jsme pracovali v našich začátcích.

Vždy jste zůstal věrný Hořicím. Nikdy jste neuvažoval o změně působiště?

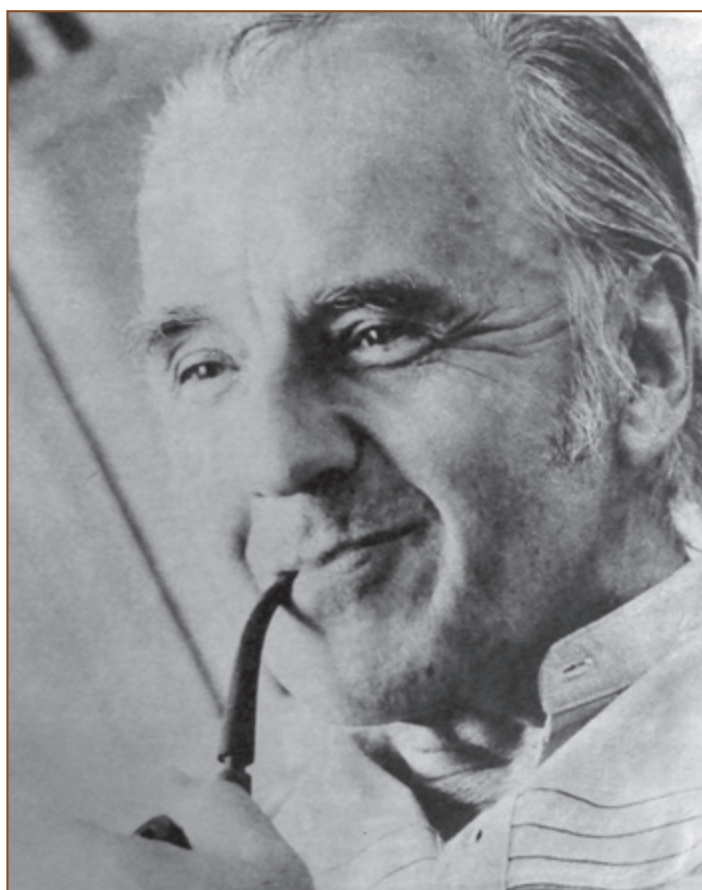
Musím přiznat, že až tak věrný Hořicím jsem nebyl, alespoň v úmyslech. Snad jako každý mladý lékař jsem posílhal po klinických pracovištích. V hledáčku jsem měl radiologickou kliniku v HK nebo 2. interní kliniku FN v Praze. Asi nejbližší opuštění Hořic jsem byl v roce 1969, kdy rozhodovaly hodiny, ale můj odchod zhatila emigrace tehdejšího primáře, dr. Hofmana.

Jaká vzpomínka na hořickou nemocnici je pro vás tou vůbec nejsilnější?

Asi to první setkání. Když jsem přijížděl do Hořic vlakem, pro mě neznámého města, tak jsem uviděl výstavnou a pohlednou budovu invalidovny na Gothardě v domnění, že jde o krásnou nemocnici. A pak jsem vstoupil do tehdy ještě hodně zvetšelé skutečné nemocnice.

S jakým nejtěžším případem jste se během své praxe setkal?

Bylo jich hodně, ale jednak si je netroufám vůbec seřadit a také si všechny ani nepamatuji. Těžké byly chvíle nočních služeb, kdy jsem byl jako mladý lékař na celou nemocnici se všemi odděleními sám. Dnes je to těžko pochopitelné. Byly krušné situace -

třeba krvácení po porodu nebo úrazy na chirurgii, těžké infarkty na interně.

Spolupracoval jste s mnoha lidmi. Kdo byl pro vaše povolání/životní cestu tou klíčovou osobou?

Zakotvení v interním oboru určitě nejvíc podpořil můj primář dr. Zeis, který byl internistou s širokým rozhledem, ale přitom žádný jen teoretik. V paměti určitě utkvěl i primář chirurg dr. Voňka, a to svým osobitým a rázovitým vystupováním.

Chtěl jste být vždycky lékařem?

Nebyl to můj dlouhodobý ideál. Během celého gymnázia jsem měl zájem o ekonomii a tu jsem chtěl původně i dál dělat.

Zaskočila mě padesátá léta, kdy jsem končil gymnázium. Systém ekonomických vysokých škol byl rozrušen

a z podnětu komunistické strany byla založena VŠPHV (vysoká škola politických a hospodářských věd) s cílem vychovávat straně věrné státní úředníky, pracovníky v průmyslu, obchodu, ale také prokurátory - vše v duchu marxismu-leninismu. Musím dodat, že přednostně a ve vyšším počtu byli přijímáni tzv. adekáři/absolventi dělnických kurzů, kteří měli 8-leté gymnázium s maturitou zhuštěné do jednoho roku. Rozhodující slovo doporučení na vysokou školu měly tehdy školní komise SČM (svazu československé mládeže) s absolutním rozhodováním o osudu maturantů. Já jsem dostal doporučení na VŠPHV, to jsem ale odmítl a podal žádost na medicínu. Komise v odpověď zase odmítla moje doporučení na lékařskou fakultu. Mně se to pak přesto podařilo, ale to je jiná historie.

Brzy vám bude devadesát let. Jak narozeniny oslavíte?

Příznám se, že narozeninové oslavy příliš nemiluji, ale chápu, že některé kulatiny se prostě oslavit musí. Rád vzpomínám na tyto oslavy v minulosti, v kruhu našeho pracovního kolektivu, a to i později, už po zániku interního oddělení nemocnice. Současná pandemie oslavy určitě okrouhá, takže počítám jen s nejzřímším kruhem rodiny.

Je takřka neuvěřitelné, že stále pracujete. Odpočinek a odchod do důchodu tedy u vás stále není na pořadu dne?

Dosud pracuji v miniúvazku. V současné době jsem kvůli pandemii práci přerušil. Jinak odchod do nepracovního důchodu je na pořadu dne stále, jen se stále odsunuje. Hlavním důvodem bylo vždy totéž - udržet si kontakt s lidmi, medicínou, neomezovat myšlenkový obzor - prostě bránit se skleróze.

Jak dlouho plánujete ještě pracovat?

Samozřejmě, že to nezávisí jenom na mně. Stále doufám v nefalšované posouzení mé práce zaměstnavatelem a spolupracovníky. Nechci být „trpěným seniorem“.

Situaci navíc komplikuje nejistá prognóza pandemie. Osobně si ale myslím, že po devadesátce už opravdu nastal čas rozloučit se s aktivní medicínou.

Co vás na vaši práci nejvíce naplňovalo a nadále naplňuje?

Nechci žádná velká slova. Ale po celý můj profesní život mám zakodováno, že pacient, který vstupuje do ordinace nebo do mé péče nechce otravovat, ale má potíže a věří mi, a já je musím vyřešit v jeho prospěch.

Máte nějaké životní motto?

Nemám ho nijak heslovitě stylizované a také mi nevisí nad pracovním sto-

lem. Ale snažil jsem se být pracovitý, důsledný, spravedlivý a empatický.

Co děláte ve volném čase?

Pracuju na zahrádce, abych projevil fyzickou aktivitu. Rád čtu – zajímá mě oblast historie a literatura faktů. Ráno pravidelně cvičím.

Proháním angličtinu v představě, že se v ní ještě zdokonalím. Hraju šachy s počítačem. A drobné práce v domě se najdou vždycky.

Bc. Dominik Palm

„Považuji si za štěstí, že jsem mohla pracovat na oddělení, kde byl vedoucím pracovníkem. Jeho pracovitost je obdivuhodná. Všechny si pamatujeme, jak dlouho do noci odepisoval chorobopisy, ordinoval a velmi zodpovědně a pečlivě se staral o své pacienty. V každém z nás je někdy něco alespoň trošičku něco ošidit. Mám pocit a nejen pocit, vím, že pan primář toto slovo nezná. Jeho poctivý, pečlivý a také zodpovědný přístup k pracovním povinnostem je příkladný, chvályhodný a ocenění hodný. Vždyť slouží zdraví lidí (jak říká zákon) občanům Hořic a širokého okolí již více jak 63 let.“

Soňa Kerelová

Srdečné přání nejlepšímu šéfovi, jakého jsme si mohly přát.

*Je mezi námi zvykem krásným,
slavit životní jubilea s člověkem tak vzácným.
Pohody, vzpomínek a smíchu plná setkávání,
je letos, bohužel, jen naše zbožné přání.*

*Pane primáři Velký Dík, že Vás stále máme.
A než sfouknete na dortu svíčky
přání pár dáme do kytíčky.
Hodně zdraví, neboť je vzácné,
hodně štěstí, neboť je krásné,
hodně lásky, neboť je jí málo
hodně všeho, co by za to stálo.
Občas líná chvíle, radost, vlídné pousmání,
tak krásné narožky, pusa, konec blahopřání*

Za všechny:

Eva, Iva, Zdena a Soňa
Dříve krásné mladé žabky,
dnes už jenom bezva babky.
Přibýly nám roky, kila,
ve vztahu k Vám je stále stejná síla.

Penny market se otevře 7. prosince

Zpoždění oproti původnímu plánu. Nově zrekonstruovaná budova Penny marketu v Hořicích se veřejnosti otevře v pondělí 7. prosince v 7.00 hodin. Toť poslední informace od zainteresovaných představitelů tohoto obchodního řetězce. Nejprve měl být nový Penny market uveden do provozu 26. listopadu, plánovaný termín však byl investorem později posunut.

Nová budova marketu má oproti té původní větší půdorys, na šířku dvacet a na délku dokonce pětadvacet metrů. V budově se počítá s místnostmi pro personál, prodejna masa a uzenin bude mít oddělený prostor se vstupem od křižovatky s Havlíčkovou ulicí.

Redakce

Klokan děkuje skupině seniorů z Hořic a okolí

Denní stacionář Klokan převzal dar – krásné výrobky určené na vánoční trhy. Hoříčtí senioři tak podpořili Denní stacionář a my si jejich pomoci velmi vážíme.

Děkujeme.

Mgr. Adéla Hátlová, DS Klokan o.p.s.

Pohyb jako součást každé životní etapy: Bolesti kolene

Bolest kolen je problém, se kterým se někdy potýkal snad každý z nás, ať už jsme sportovci, malými dětmi, důchodci nebo manažery sedícími u počítače. Příčina bolestí bude u každého ze jmenovaných s největší pravděpodobností rozdílná. U sportovce to může být například přetřénování, u malého dítěte pád a tím způsobené odění kolínek, u seniorů artróza kolenních kloubů, a tak bych mohla pokračovat.

Není však v mých silách vyjmenovat všechny důvody, proč mohou kolena bolet, natož určit konkrétní diagnózu bez vyšetření. Právě z tohoto důvodu je zapotřebí zejména dlouhodobější problémy nepřehlížet a vyhledat lékaře, který diagnostikuje konkrétní příčinu vašich obtíží. Existuje však pár obecných rad a cviků, které mohou pomoci při dlouhodobých bolestech kolenních kloubů. Cílem je zabránit progresi již vzniklých potíží, ulevit od bolesti a v mnoha případech dokonce vzniku těchto obtíží předcházet a být tak účinnou prevencí.

Konceptu, který zahrnuje zásady optimálního zatěžování kolene, se říká škola kolenního kloubu. Jednou z hlavních zásad je snaha o pravidelné střídání poloh – stání, sezení, chůze,

ale také způsob stání, rozložení váhy těla při stoji (podstatné je zatěžovat obě končetiny rovnoměrně) a úhel, ve kterém je kloub postaven. To samé platí i u způsobu sezení a polohy dolních končetin. Veškeré změny poloh by měly probíhat pozvolna, nikoli prudce. Zásadní je i volba vhodné obuvi. Jedinec by se měl vyvarovat běhu po tvrdém povrchu. Chůze na tvrdé podlaze by měla být změkčena právě došlapem do vhodné obuvi. Zapomínat by se nemělo ani na teplotní komfort, zejména se vyhýbat takzvanému ofouknutí a procházení kloubu. V případě nutnosti kleku, koleno vždy podložte polštářem, molitanem, složenou dekou nebo čímkoli měkkým, co budete mít po ruce. Pohyb jako takový ale rozhodně neopouštějte a snažte se najít ten vhodný právě pro vás – doporučené jsou například plavání, standardní tanec, běžecké lyžování nebo jízda na kole. Naopak mezi ty nevhodné jsou řazeny bojové sporty, squash, basketbal a volejbal. Shrňme, na co byste tedy rozhodně neměli zapomenout:

- Pravidelně střídát polohy
 - Vyhýbat se prudkým pohybům
 - Vhodná obuv
 - Dbát, aby kloub neprochladl
 - Vyhýbat se polohám v kleku, a když už, tak koleno podložit měkkou podložkou
 - Zvolit vhodnou fyzickou aktivitu
- Vhodnou fyzickou aktivitou totiž do-

nejte na rytmus dýchání a mějte na paměti, že cviky je nutno provádět tak, aby nezpůsobovaly ani neztvrdění, ale bolest.

NA ŽIDLÍ:

1. Předkopávání vsedě na židli, špičku přitahovat k hlavě
2. Stoupněte si před židli, podřepem (s rukama předpaženými) se lehce dotkněte hýžděmi židle a opět přejděte do stoje, dbejte na rovná záda po celou dobu pohybu

VLEŽE NA ZÁDECH:

3. Jízda na kole vleže (pracují i kotníky)
4. Protlačování kolen do podložky – pod obě kolena vložíme válec (srolovaný ručník) a kolena tlačíme do válce
5. Natažená noha zvednuta ke stropu a chytíme ji pod kolenem (popř. pomocí ručnicku), koleno je propnuto a střídavě propínat a přitahovat špičku.
6. Nohy natažené, zatnout hýžďové svaly, kolena tlačít do země a špičky přitahovat k obličeji
7. Nohy pokrčeny, pánev se zvedá ke stropu, dbejte, aby kolena stále směřovala vzhůru

VLEŽE NA BŘIŠE:

8. Zakopávání (neboli kopání do hýždí)
9. Nohy opřeny o palce u nohou, zvedat od země a dbejte na přilepenou k zemi. v případě obtíží s kolenem hraje i nadváha. Pokud váhou či obezitou trpí, řetězována nadměrnou extrémními silami, kterým denně odolávat. Proto by v neposlední řadě měla součástí terapie zahrnovat i redukci tělesné hmotnosti a přehodnocení stravova-

cháží k fyziologickému zatěžování kolenních kloubů, a zároveň i posilování svalů v okolí tohoto kloubu. Dále při posílení svalů a tkání v okolí kolenního kloubu dochází k fyziologickému rozložení sil na koleno působících a tím i zmírnění obtíží a předcházení jejich vzniku. Přesně za tímto účelem zde, jako ukázkou cvičební jednotky se zaměřením na kolenní kloub, vám představím pár cviků, které si můžete zacvičit i doma v obýváku.

Toto je pan Alojz a dnes nám bude předvádět cviky, které se staly jeho každodenní rutinou, protože sám již několik let trpí artrózou kolenních kloubů. Každý cvik je nutno provádět pomalu a tahem asi 5-10x. Nezapomí-

cích návyků, pokud je BMI (body mass index) nad doporučenou normou. Cvičení zdar a Vaším kolenům a zdraví zvláště! V příštím čísle bychom se společně podívali na problematiku bolestí kyčelních kloubů, a jak je možné proti ní bojovat.

Fyzioterapeut Bc. Bára Benířsková

Divadelní předplatné 2020 - 2021

Vážení diváci, děkujeme Vám za přízeň a účast na divadelních představeních v uplynulých sezónách. Koronavirová krize nám zhatila plynulý chod divadelních představení a my se na jaře roku 2021 pokusíme odehrát představení, která jste si jako naši předplatitelé zaplatili a zatím bohužel ještě neviděli. Nebudou to sice ta představení, která byla v plánu původně, neboť herci mají dlouhodobě plánové i jiné závazky než divadlo (TV, film, rozhlas), ale i tak doufáme, že se vám představení, která jsme pro vás připravili, budou líbit.

Pokud nám tedy bude epidemiologická situace přát, shlédnete níže uvedená představení. Zároveň vás upozorňujeme, že začátky všech představení budou již napořád v 19.00 hodin.

18. února v 19.00

DIVADLO R. BRZOBOHATÉHO - Marc Camoletti - ŽENU NEBO ŽIVOT
Hrají: Ernesto Čekan, Miroslav Hrabě, Pavlína Mourková, Kateřina Peřinová, Charlotte Doubravová/ Denisa Nesvačilová, Vladimíra Benoni.

18. března v 19.00

MĚSTSKÉ DIVADLO MB - Brad Fraser - TĚ MĚ ZABIJ
Hrají: Roman Tepřt, Malvína Pachlová, Jan Hofman, Lucie Matoušková a Milan Ligač (nominace v kategorii Nejlepší mužský herecký výkon DN).

28. dubna v 19.00

PANTHEON PRODUCTION - Gilles Dyrek - BENÁTKY POD SNĚHEM
Hrají: Lucie Štěpánková, Filip Cíl, Veronika Arichteva / Kristýna Janáčková, Jaromír Nosek.

Více informací o jednotlivých představeních naleznete na webu města.

Zdroj: Tibor Gál, ředitel DK Koruna

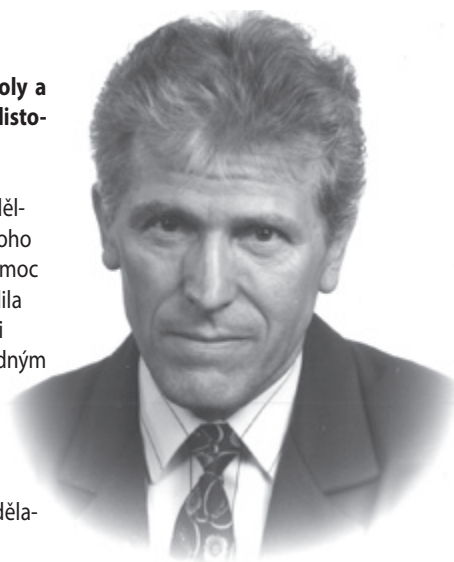
Navždy odešel Zdeněk Raška, známý hořický učitel a muzikant

Zdeněk Raška, učitel, později ředitel Střední zemědělské školy a také známý hořický muzikant a hráč na trombon, zemřel 11. listopadu po dlouhé a těžké nemoci.

Byl několikaletým vedoucím pedagogického sboru Střední zemědělské školy v Hořicích. Člověk, který se nad nikoho nepovyšoval, nikoho neponižoval. Kolektiv spolupracovníků vedl odpovědně. Náhlá nemoc mu sebrala plány, sny, představy, schopnosti, dlouhodobě poškodila jeho zdraví. Užitek z jeho spolehlivého vedení školy měli studenti i učitelé. Šlo mu vždy o úroveň školy i výsledky studentů. Byl příkladným kantorem, čestným člověkem i přítelem.

Čest jeho památce a dík za veškerou činnost, kterou vykonal pro studenty a jejich blízké.

V našich vzpomínkách nám zůstává jako úctyhodný, zdvořilý a vzdělaný člověk.

Eva a Pavel Vrzalovi

Pan Raška byl také známým hořickým muzikantem. Jistě si jej mnozí pamatujeme jako hráče na trombon, který s kapelou Acoustic Band doprovázel různá ochotnická představení v Koruně anebo účinkoval na koncertech, příležitostně si zaskočil zahrát do Dalibora nebo jako doprovod Chráněného sboru třeba při půlnočních mších. Osobně si jej budu pamatovat jako člověka s úžasným rozhledem, se kterým se dalo hovořit o všem, a zvláště muzikanti u něj měli vždy dveře otevřené.

Pavel Bičíště

Charitativní akce v Domově bez bariér

V letošním roce jsme se opět zapojili do charitativní akce pořádané Českým rozhlasem - Ježíškova vnoučata. Někteří naši klienti, v jejichž možnostech není splnit si svá přání, tak mají příležitosti si je prostřednictvím dárců uskutečnit.

Pro některé je to vyloženě osobní záležitost. V loňském roce se např.

pan Jiří díky anonymní dárkyni mohl podívat do zařízení sociálních služeb ve Zbůchu, kde prožil své mládí. Po padesáti letech tak mohl porovnat, jak se zařízení změnilo. Paní dárkyně Jiřího odvezla z Hořic a zase přivezla zpět svým osobním autem na vlastní náklady. Jiří stále vzpomíná. Byl to pro něj velký zážitek.

V domově jsme se mohli díky Ježíškovým vnoučatům setkat se známými osobnostmi – paní Pavlou Tomicovou a jejím manželem Ondřejem Malým, paní Janou Bouškovou a Václavem Vydrou, s Láďou Hruškou, panem Ivanem Vodochodským a hořickým rodákem Pavlem Kožíškem. Nové přátele jsme našli v kapele Labyrint z

Hradce Králové s žačky paní učitelky Jany Komárkové. Navštívili nás Veselí klauni, pan Pavel Tesař nám zazpíval písničky Václava Neckáře. Zážitkem bylo setkání s kapelou Vaťák z Hradce Králové.

V současné koronavirové době se bohužel tato setkání uskutečňovat nemohou. Naši klienti si ale mohou přát spíše materiální dárky, které by bez Ježíškových vnoučat nedostali.

Daruj hračku 2020

Tango Havlíčkův Brod, v.o.s, manažeři na vozíčkách, založil 22.11.1994 Pavel Klempíř. Cílem bylo poskytnout uplatnění lidem se znevýhodněním, a to na základě osobní zkušenosti s úrazem páteře při vrcholovém sportu. Jako první v ČR přišel s myšlenkou plnění vánočních snů znevýhodněným dětem a dospělým, jimž je nemá kdo splnit. Do této akce se zapojujeme pátým rokem. Naším klientům se tak splnila již mnohá přání.

Tyto charitativní akce mají pro naše klienty velký význam i z toho důvodu, že velká část nemá žádné příbuzné ani nikoho, kdo by je obdaroval nebo si na ně s vánočním dárkem vzpomněl. Všechna přání se plní prostřednictvím dárců, lidí, kteří mají srdce na pravém místě.

Zdroj: Domov bez bariér

Vzpomínka na sochaře Romana Richtermoce

Do Hořic přišel **Roman Richtermoc** (1950-2010) z Ústí nad Labem, kde se 7. října 1950 narodil. V roce 1966 složil přijímačky na sochařskou školu, kterou 1970 absolvoval. Už tenkrát tu uzavřel několik celoživotních přátelství a také tu potkal svou budoucí ženu.

Po maturitě se přirozeně ucházel o akademické studium, byl přijat do ateliéru Karla Lidického na pražskou AVU a po ukončení studia (1976) se do Hořic vrátil. Naše město se sochařskou tradicí a blízkostí zdrojů sochařského pískovce často v rozhovorech označovalo za ideální místo, kde se dají realizovat projekty v kameni (a snad i proto se v posledním desetiletí s takovým nasazením věnoval rozvíjení tradice sochařských symposií).

V letech po absolutoriu se zúčastnil stipendijních akcí pro mladé výtvarné umělce, vytvářel ucelené cykly sochařských prací s dětskou tematikou a v protipólu k nim i řadu portrétů starých lidí. Jako definitivní materiál volil především cín, který mu zřejmě vyhovoval svou finanční nenáročností (ve srovnání s odléváním do bronzu) i dokonalým převodem charakteristického modelačního rukopisu. Jako modely sloužily tehdy vlastní děti, děti přátel a také blízcí sousedé – za jednu z nejlepších Richtermocových portrétních prací je třeba považovat hlavu Františka Horáka z Riegrovy ulice.

Samotnou kapitolu jeho práce tvoří medaile a drobná plastika, většinou vytvářené na zakázku. Do této kategorie patří prestižní ceny pro Hradec Králové: Cena Primus inter

Pares a Cena Dr. Ulricha, k nimž navrhl i grafickou podobu diplomů. Podobně zpracoval například i návrhy pro Vojenský historický ústav a pro město Hořice.

Většími zakázkami pro veřejné prostory byl pověřován hlavně v posledních desetiletích. Velmi pěkná je Pamětní deska Viktora Fischla v Hradci Králové. Z této kategorie jmenujme sochu Generace na Severní terase v Ústí z roku 1987, Samaritánku u chrudimské nemocnice, Děti v pražských Riegrových sadech. Jeho práce zdobí též veřejná prostranství v německé Chotěbuzi a v kraji Sachsen-Anhalt, pískovcová

socha Tanec vznikla pro nizozemské město Odoorn. Právě před dvěma lety byl v Ústí nad Labem odhalen Pomník TGM, Pomník prezidentů Masaryka a Beneše pro Mladou Boleslav je z roku

2005. V Krupce u Teplic mají sochu Hra, památky obětem válek jsou v Opatovicích a v České Třebové. Pomník TGM pro Jihlavu už nedokončil.

předsedou krajské organizace Unie výtvarných umělců a v roce 2002 se ujal hořického sochařského symposia, které kvalifikovaně vedl devět let. Patřil k mužům, které jejich dílo v pravém smyslu přežívá: pro hořické symposium vytvořil dílo Hra, ve kterém má naše město na něho trvalou památku. Najdete jej v sochařském parku Sv. Josefa kousek nad Domo-
vem seniorů.

Jako snad všichni sochaři byl zručným řemeslníkem, věděl si se vším rady a také rád poradil i obětavě pomohl. Byl skvělým společníkem, informovaným a inteligentním debatérem, byla radost s ním posedět (a také se občas debatovalo trochu déle).

Občas se i žertovalo o obtížích přibývajícího věku.

Romanovy obtíže byly však vážnější a doopravdy zestárnout už s námi nestihl.

Zdroj: Mgr. Václav Bukač

Hana Truncová držitelkou Ceny Paměti národa

Letošní Cenu Paměti národa obdržela na státní svátek 17. listopadu Hořičanka a čestná občanka našeho města paní Hana Truncová. Paměť národa je nejrozsáhlejší evropskou sbírkou vzpomínek pamětníků dramatických událostí dvacátého století, kterou spravuje nezisková organizace Post Bellum. Ocenění se paní Truncové dostalo za celoživotní boj proti bezpráví komunistického totalitního systému, kvůli čemuž byla v padesátých letech dlouhých devět let vězněna.

Po obnovení demokracie se paní Hana Truncová věnuje přednáškové činnosti, během níž především mladé generaci vypráví o svém osudu a vede posluchače k lásce ke svobodě, spravedlnosti a úctě k lidské důstojnosti. Je členkou Konfederace politických vězňů a ve svých šestadevadesáti letech stále mimořádně aktivní pamětnicí. Díky úžasnému daru předávat své celoživotní zkušenosti je též vítanou účastnicí na mezinárodním projektu Mene Tekel, při kterém se připomínají osudové mezníky našich i evropských dějin.

Pavel Bičíště, DiS.

Index kvality života v Hořicích, aneb jak spadnout ze 40. na 131. místo za dva roky

Možná vás v přechozích dnech trefila stejně jako mě tato zpráva na aktualne.cz. Nejspíš vás také nepotěšila.

To čtení je pro mě o to těžší, že poslední 2 roky sedím na lavici zastupitele, i když toho opozičního. Nutí mě to zpytovat svědomí, jestli jsem nemohl něco udělat jinak, lépe. Jestli se to dalo ovlivnit. Pro přehlednost – co že se vlastně stalo? Poradenská firma Deloitte už třetí rok po sobě sestavuje žebříček hodnocení kvality života ve všech „óberpěčkách“, tady obcích s rozšířenou působností (ORP), a pro Hořice je to v roce 2020 ostuda. Ze všech ORP v ČR jsme si pohoršili o nejvíce příček. Před dvěma lety jsme byli 40., loni 71., letos jsme propadli na 131. místo. Podle Deloitte. Jejich metriku lze samozřejmě zpochybnit, ale podle mě to nemá smysl. Metrika platí stejně pro všechny a my jsme si v ní objektivně pohoršili.

Nápis nestačí. Chce to jít hlouběji. V čem jsme si tak pohoršili? Kdo za to může? Vedení města, úředníci, obyvatelé, nebo je to souhra náhod? Co můžeme udělat, abychom trend otočili? Index kvality života se počítá ze tří souhrnných ukazatelů. Zdraví a životní prostředí; Materiální zabezpečení a vzdělání; Vztahy a služby. V každé kategorii dostává každé ORP hodnocení 0-10 bodů. Index kvality života je pak průměrem z těchto tří čísel. Náš výsledek je 4,3 – což nestačí na lepší než 131. pozici na seznamu zhruba 200 ORPček.

Hořické výsledky konkrétněji:

Zdraví a životní prostředí: 5,1b. – 145. pozice v ČR a 13. v Královéhradeckém kraji. Hrůza.

Materiální zabezpečení a vzdělání: 6,2b. – tedy 46. v ČR a 4. v Královéhradeckém kraji. To ujde.

Vztahy a služby: 2,1b. – tedy až 152. příčka v rámci ČR a 11. v Královéhradeckém kraji!

Ve dvou ze tří kategorií jsme až zhruba ve třech čtvrtinách tabulky. Proč? Z webu obcevedatech.cz se nechá vyčíst mnohé. U toho zdraví máme špatné hodnocení třeba kvůli dlouhým dojezdům do nemocnic nebo nedostatku (dětských) lékařů. S tím je problém skoro všude, u nás asi ještě víc. Na něčem z toho se dá zapracovat, na něčem, kvůli zeměpisným limitům, spíš asi ne.

Že Hořice nevzkvétají, je ještě patrnější v kategorii Vztahy a služby. Vesměs

jde o věci, které se zlepšovat dají.

V několika těchto podkategoriích jsme v rámci ČR v podstatě až na chvostu. Jsou to kategorie týkající se demografie. Odliv obyvatel, stárnutí populace, vymírání. Konkrétně:

Index nabídky pracovních míst na Úřadu práce –	2,8
Index bankomatů –	1,7
Index restaurací –	2,0
Index stěhování mladých –	2,6
Index přírůstku obyvatelstva –	0,9
Index železniční dopravy je –	0,4,

ale nad tím asi nemá cenu plakat.

Máme jednu kolej, co se dá dělat...

Skutečným průšvihem je Index přírůstku obyvatelstva 0,9 bodu a 198. místo v ČR! 15. v našem kraji, to nás srazilo.

Znamená to: Počet přistěhovalých a narozených obyvatel minus počet vystěhovalých a zemřelých obyvatel v obci. Obce s hodnotou indexu 4,2 a vyšší mají přírůstek kladný, ostatní obce záporný.

0,9?? Ufff, co to vypovídá o Hořicích? Toto téma jsem několikrát na veřejném i neveřejném jednání zastupitelů zmiňoval a snažil se o jeho rozbor. Je krátkozraké nechat přírůstky obyvatelstva jen tak. Mávnutí rukou, že to není tak zlé, obávám se, neobstojí. Třeba v porovnání s Novou Pakou – asi nejvíce podobným městem – je to takhle. Červená křivka zobrazuje vývoj počtu obyvatel v Pace, modrá křivka pak v Hořicích

Z tabulky je vidět jednak to, že Paka propadla také, ale Hořice za posled-

Takže co s tím? Snahy města MUSEJ směřovat ke zlepšení skóre v kategoriích, ve kterých se s tím dá něco dělat. Ne kvůli prestiži, ne kvůli Deloitte, ale kvůli Hořičákům. Jsou to všechno objektivní nedostatky, které dopadají na nás obyvatele!

Dle mého je problém následující. Už ani nevím, kolikrát jsem na to téma otevíral na jednáních zastupitelstva diskuzi. Já vím, že diskutování samo o sobě nic nenapraví, ale mlčení o tom už vůbec ne.

Potřebujeme pozemky pro rodinné domy, byty, a další výstavbu. Já vím, na pár místech se něco děje, ale evidentně je to málo.

Za sebe, Křovinu, chci město směřovat k zlepšení v možnostech pro rodiny a mladé lidi obecně. Ale vlastně pro všechny lidi, co chtějí bydlet ve městě s dobrou dojezdovou vzdáleností do Hradce, Jičína, na Prahu i do hor.

I když se mnou nemusíte plně souhlasit, máme zde skoro všechno, co je pro dobrý život potřeba.

Přál bych si, aby zde bylo dostupnější bydlení. Ceny za metr se tu kolikrát blíží cenám v mnohem větších městech. Nedostatek pozemků příznivějším cenám rozhodně nenahrává. Marňme tak příležitost a nezanedbatelné množství lidí se z Hořic stěhuje do vesnic v nedalekém okolí. Umějí totiž počítat a vědí, že dost ušetří. A párkrát za týden si sem dojet pro chleba? Proč ne, stejně sem dost možná dojíždějí i

ší handicap. Snahy o nápravu čas od času jsou. Byl tu jakýsi pokus se bavit o záchraně Hyršova domu na cca 12-15 bytů v něm, ale za investici více než 60 milionů = nesmysl. Byt v průměru za 4mega?

Stojí to taky celé na X-let nedodělaném Územním plánu, ten ukazuje, kde se dá nebo naopak nedá co stavět. Jak vypadá návrh, víme – kapacita pro novou výstavbu RD je velká, ale bohužel, skoro veškerá plánovaná výstavba je soustředěná na to pole mezi sportovní halou a nádražím.

Co když tam někdo nechce?

Co když nestojí o život v rezidenční čtvrti tohoto typu? Těch možností tu jinak moc není. Na jednáních jsem toto s kolegy rozporovali. např. Zdeňk Lhota reagoval: aktuálně již skoro 2 roky nemá úřad žádný pozemek na prodej pro běžné rodinné domky.

To je průšvih. Brzy se bude rozprodávat připravená ulice Karla Kofránka II, což na nějaký čas poptávku uspokojí.

A pak co? Třetí ulice, čtvrtá ulice, pátá ulice. Uspokojí to poptávku potenciálních hořických rezidentů? Já bych si na to nevsadil.

Výsledek?

Na dalším jednání zastupitelstva by bylo dobré se netvářit, že se to nestalo, nestrkat hlavy do písku a důkladně problém prodiskutovat. Je třeba nabídnout poptávce lidí více možností.

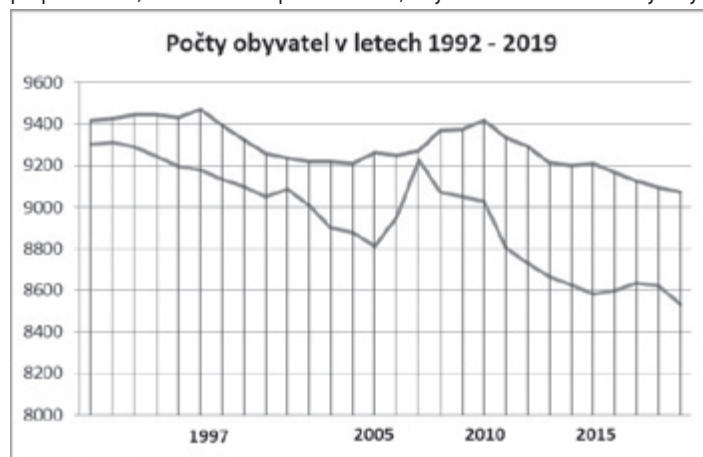
Pokusme se v těch 2 letech, co zbývají stávajícímu zastupitelstvu na práci, připravit pro obyvatele a budoucí obyvatele co možná nejvíce variant k případnému bydlení. Sám mám plány na výstavbu několika bytových jednotek a čekám, až se pozemek k tomu určený a léta ladem stojící, objeví v nabídce úřadu.

Pan starosta minule sliboval září, ale chápu, že covid omezil vše. Snad to bude co nejdříve.

Přeji Vám pevné zdraví a zdravím Vás.

Martin Křovina a Bc. Zdeněk Lhota, zastupitelé města Hořice za ODS s podporou Svobodných – Hořice

Redakčně neupraveno.

ních 17 let o cca 850 obyvatel, a to je k stavu obyvatel Hořic mínus 10 %. To je strašné číslo, když si uvědomíte, že to je, jako by zmizel z mapy Miletín (cca 900 obyvatel). Nová Paka zde spadla „pouze“ o cca 300 lidí.

za prací nebo děti do školy. Přitom jinak všechno ostatní máme – jsou tu slušné školy, obchody i dostatek zeleně a alespoň nějaká zdravotní péče

Město má v tomto dle mého největ-

Soutěžte s Elektrowinem o 20 skvělých cen!

Pro všechny, kdo chtějí trochu procvičit své mozkové závity, jsme připravili naši soutěžní křížovku. Pokud nám pošlete správné znění tajenky, můžete vyhrát jednu ze zajímavých cen!

	VEDOUČÍ STINADEL	SMĚNEČNÉ RUČENÍ	TAJENKA I	ZVOR. OTORINOL. RYNGOLOGIE	ZN. VOLTAMPERU	POPLACH	UKAZOVACÍ ZÁJMENO		INICIÁLY ČASLAVSKÉ	PORUCHA	OBJEVNICKÁ NET	OSTRAVSKO KAVYNSKÉ DOLY	ANGL. PAPRESEK
DÁT VÝSTRAHU								COFOR					
PRACOVNÍ OBLEKY								MALÁ LIRKA					
CHĚM. ZNAČKA KUCHYNSKÉ SOLI					AUTOMATICKÉ NASTAVOVÁNÍ TV STANIC			KAZY					
UTINOVU PLUTY				VDÁT	PRUCKY POKLES			POKRÝVÁKY					
	INFEKČNÍ ČINTEL	OBCHOD					OPUCHLINA						
PENÍZE ULOŽENÉ V BANCE		V DÁVNÝCH DOBÁCH					ZPĚVNÍ PTÁCI						
DNY V ŘÍMSKÉM KALENDÁŘI					ČÁSTI TĚLA								
RYPÁK DIVOČÁKA					TU MÁTE								
UPRAVITI LUŽKO													
ODPOČINEK													
	ANGLICKY NĚHTY	EXPOZICE FILMŮ	ZN. TELLURU										
ČÁSTI ORŮ			ŘÍMSKY 101										
SNAD													
ŘÍMSKY 4													
LINA													
TRŮN													
	FILIPÍNSKÁ OBL. MIRA	HRDINA											
TÁBOR		VELKÁ 100 M2											
DRUH PÁPOUŠKA													
OKO BORNATY													
OZNAKOVATEL													
STŘETÝ													

Tajenku zasílejte do 11. 12. 2020

Na adresu:
CIRI, Soukenická 54,
Hradec Králové
500 03
nebo elektronicky:
www.cistykraj.cz
v sekci soutěže

Vylosováno bude 20
výherců věcných cen:
3x power banka
7x bezdrátová myš,
10x USB flash disk.

Nezapomeňte uvést
své kontaktní údaje
vč. adresy bydliště
a telefonního čísla.

Více informací
a kompletní pravidla
soutěže nalaznete na
www.cistykraj.cz

Toulavá kamera se toulala v Hořicích. Těšit se můžeme hned na dva díly

Náhodní svědci v ulicích Hořic měli ve středu 18. listopadu možnost sledovat filmový štáb České televize, jak v našem městě natáčí populární cestopisný pořad Toulavá kamera.

Díky vzájemnému konstruktivnímu jednání mezi místostarostkou Hořic Janou Bouzkovou a režisérkou pořadu Hanou Skalovou získali filmaři celou škálu námětů k natáčení v našem městě. Byli sami až překvapeni, kolik Hořice z pohledu turisty a také oproti jiným městům nabízejí ke zhlédnutí památek, zajímavostí, nevšedních míst.

Přestože si filmaři prohlédli většinu památek našeho města a byli se seznámeni i s jeho historií a tradicemi, předmětem jejich zájmu bylo tentokrát především sochařské umění dvacátého století, dále pak židovské památky a za soumraku nejvíc Masarykova věž samostatnosti s vyhlídkou na město a do kraje, západ slunce byl z jejího ochozu opravdu kouzelný. Natocit se filmovému štábu podařilo za

celý den hodiny záznamů, přesto je v Toulavé kaměře na jednotlivé epizody vyčleněno jen asi 5 min.

Vezmeme-li to popořadě, natáčelo se na nám. Jiřího z Poděbrad, v kostele Narození Panny Marie, v synagoze a na židovském hřbitově, u pomníku M. Jana Husa, na vrchu Gothardu a v Galerii plastik a v závěru na již zmíněné Masarykovy věži samostatnosti, nemohla chybět ovšem krátká zastávka i ve výrobě trubiček. Během jednotlivých vstupů promluví do kamery historička Oldřiška Tomíčková za muzeum a Jana Cermanová za Galerii plastik. Není vyloučeno, že filmový štáb zase do Hořic někdy zavítá, zdaleka totiž nebyl potenciál památek našeho města při natáčení vyčerpán. Podle dramaturgie budou z nasnímaného materiálu zpracovány dva díly, které Česká televize odvysílá pravděpodobně v prosinci a začátkem příštího roku. O konkrétním datu vás budeme na městských webových stránkách určitě informovat.

Pavel Bičíště, MIC Hořice

DŮM DĚTÍ A MLÁDEŽE

Jak se v Domečku distančně vaří a modeluje?

Od 14. října 2020 je veškerá činnost Domu dětí a mládeže Hořice (dále DDM) pro naše účastníky obdobně jako jinde uzavřena. Nouzový stav je nyní prodloužen do 12. 12. 2020, ale naše činnost zatím nebude pro veřejnost obnovena ani po tomto datu.

Vyhláška č. 423/2020 nám umožňuje nahradit vzdělání jiným způsobem v jiném termínu ve stejném školním roce, jinak bude úplata za uhrazené zájmové útvary adekvátně vrácena. Věřte nám, že náš celý tým interních i externích pracovníků se bude snažit vhodnou formou nahradit neodučené hodiny v zájmovém útvaru, případnou vratku řešit na konci školního roku. Moc se na vás těšíme a děkujeme za pochopení.

V současné době probíhá on-line výuka jedenácti zájmových útvarů anglického jazyka pro přihlášené účastníky do hodin skupinové, ale především individuální angličtiny pod vedením Mgr. Lenky Toušové, formou 45 minut videochatu z pohodlí domova, v čase, který dětem vyhovuje. U nejmladších

děti je používána především hra jako prostředek k učení. Shodně jako se staršími účastníky se jedná o ukotvení vědomostí, konverzaci, výuku nové slovní zásoby, gramatiky, poslech, neustálou práci na svých znalostech. Výuka je individuálně strukturována pro každou skupinu či jednotlivce a plně nahrazuje klasický zájmový kroužek. Pod vedením Zuzany Toušové na počest Sv. Martina účastníci zájmových útvarů Master šéfiček si postupně přišli do DDM pro ingredience (děkujeme firmě Nopek za výborné těsto), povídla a v teple domova s rodiči na základě FB návodu pekli svatomartinské rohlíčky. Plánujeme takto dělat i perníčky a linecké cukroví. Vedoucí rozjíždí nabídku pro děti z keramického kroužku s tím, že si dojdou pro keramickou hlínu, návod, výsledný obrázek a šablonu. Téma bude už pochopitelně vánoční, vzniknout by měl závěsný betlém a vánoční stromek jako svícen.

Mgr. Lenka Kosinová ve výtvarnáčku od 4-7 let rozdala dětem domácí mo-

delínu ve třech základních barvách, děti z nich míchaly další odstíny a plnily další úkoly popsané v dopise. Keramické kroužky dostávají hlínu či jiný materiál a návod, jak pracovat doma, postup mají formou fotopříběhu. Doma si účastníci dodělají cementové polotovary, které začaly tvořit v DDM. Animační kroužek bude také na dálku spuštěn.

Spuštěna by měla být distančně i francouzština pod vedením Evy Kmochové. Zvažujeme i hru na ukelele a na kytaru, kterou vedou naše externí zaměstnankyně, případně další kroužky, pokud budeme dlou-

ho uzavření. Jsme si vědomi toho, že většina dětí i rodičů je hodně vyčerpána distanční školní výchovou, proto nenabízíme všech 70 otevřených zájmových útvarů. Věříme, že chodíte do přírody, cvičíte si doma, vyhledáváte na internetu různé aktivity na oddehávání, když je podzimní čas ještě navíc zatížen koronavirovými nelehkými opatřeními.

Plánovali jsme pro vás listopadový mýdlový workshop, prosincovou Mikulášskou show na náměstí, různé svatomartinské a vánoční dílny, v únoru lyžařský zájezd (v době jarních prázdnin) ve Strážném v Krkonoších, ale tyto akce byly zrušeny.

Od 18. listopadu 2020 docházíme až do odvolání (v odpoledních hodinách) na ZŠ a MŠ Na Daliborce, Hořice, a to za dětmi z rodin složek IZS. Plánujeme pro ně pestré volnočasové využití, hry, soutěže, rukodělné tvoření, a zábavný pohyb v přírodě.

Na shledání s vámi se těší a za přízeň děkuje tým DDM Hořice.

Zdroj: DDM Hořice

Vzpomínka na Vlastislava Doležala

Táta byl skvělým návrhářem kapesníků a místním malířem, ale především velice moudrým, pokorným a hrdým rodákem z krkonošského podhůří. Maloval hlavně krajinky, do kterých zasazoval chalupy a později více a více sklouzával k abstraktní malbě. Z jeho obrazů je cítit velký smysl pro skládání barev a vyzařuje z nich klid a pohoda, která se hodí převážně do bytových interiérů. Jeho obrazy zdobí mnoho domácností nejen v Hořicích. Sám byl člověkem velmi čestným. Nikdy nechtěl nikomu nic dlužit. Byl oblíbený v pracovním kolektivu a myslím si, že díky své pili v profesi vedoucího ateliéru návrhářů Miletý posouval místní textilní odvětví na světovou úroveň.

Náš tatínek se narodil v Peřimově na Jilemnicku, 29. srpna roku 1930 v malém krkonošském domku. Jeho rodiče Josef a Boženka mu dávali nesmírnou péči a byl vychováván v přívětivém rodinném prostředí. Rodina se tímto pro něho stala tím, na čem lpěl po celou dobu svého života. Na své dětství v krkonošské rodině také v průběhu života často vzpomínal. Nadevše miloval svoji maminku Boženku, která byla pro něho celoživotním vzorem a ke které se vždy – nejen v těžkých chvílích obraceł. Po mamince zdědil své umělecké nadání a vysoký stupeň empatie. Po tatínkovi Josefovi pracovitost a schopnost hmotně zajišťovat rodinu, a to i v dobách, kdy to nebylo vůbec jednoduché. Protože byl tatínek umělec tělem i duší, nebyl příliš technicky zdatný, čímž se ani on sám nijak netajil.

Se svojí manželkou Libuškou tvořili v Hořicích nerozlučný pár, který byl pro mnohé vzorem. Žádný člověk v tomto městě si nedokázal představit Libušku bez Vlastíka a Vlastíka bez Libušky. Společné procházky, společné nákupy, společná práce na zahrádce. Bez podpory a zázemí Libušky by možná řadu ze svých krásných obrazů ani nenamaloval, protože Libuška prala štetce, vysávala z podlahy odlomky po pastelech, připravovala občerstvení a dokreslovala tu rodinnou pohodu, kterou on tak miloval a potřeboval pro svoji práci. Libuška mu v posledních letech velice chyběla.

Své postoje, lásku a úctu k rodině i tradici dokazoval také tím, že dlouhá léta zaznamenával veškeré události do své kroniky, která dokonce čítá

několik svazků. Měl vždy nesmírnou radost z úspěchů všech členů rodiny a jako správný chlap se těmito úspěchy uměl i náležitě pochlubit. Jako malý chlapec hrával dokonce i na housle, které však kvůli otevřené zlomenině ruky musel pověsit na hřebík. Tak nám vždy ukazoval jizvu na ruce a vyprávěl příběh o pádu do jámy s hašeným vápnem. Své virtuosní nenaplněné ambice se snažil vynahradit tím, že nás se sestrou do hodin houslí přihlásil také. Čas ukázal, že to bylo správné rozhodnutí a oba jsme u té hudby zůstali a dnes jsme za to oběma rodičům nesmírně vděční.

Tátův talent a cit pro kreslení se začal projevoval již při hodinách kreslení

na základní škole. Svoje umělecké nadání se mu podařilo rozšířit při studiu na Tkalcovské škole v Jilemnici. Následovalo úspěšné složení zkoušek na Vyšší průmyslovou školu kreslířskou v Brně. Její absolutorium nastavilo směr jeho dalších uměleckých a profesních kroků. V Brně se stal žákem velmi nadaného profesora kreslení a malíře Stanislava Langeru. Pan profesor patřil mezi přední české malíře. Studium

Pedagogického institutu v Hradci Králové mu umožnilo vyučovat kreslení na hořickém gymnáziu, učňovské textilní škole a vést 17 let výtvarný kroužek při ZŠ Komenského.

Nápady, návrhy a výrobky, kterým dal život ve své kanceláři v Miletě, se prodávaly a vyvážely téměř do celého světa. Byl tvůrčí, cílevědomý a svoji práci vždy vykonával nad rámec svých pracovních povinností. Nikdy neodcházel od rozdělané práce. Často jezdil na textilní veletrhy do Frankfurtu nad Mohanem. Z těchto služebních cest se vracel vždy plný inspirace do další práce. Sledoval nové a budoucí módní trendy a výrobky z Miletý si vždy držely po této stránce vysokou

úroveň. Cit pro barevnost a kreslení měl tatínek ve vínku od Boha. Pokud se návrhářství textilních vzorů stane pro někoho koníčkem, stačí už jenom kousek k tomu, aby se člověk s jeho talentem postavil před paletu barev, začal je vkládat na čistý papír a vytvářet krásné obrazy zasažené úžasnou barevností krkonošské krajiny. Barevné kompozice obrazů vždy kopírovaly jeho nálady, radosti a v nemalé míře

i starosti, které samozřejmě k životu patří. Ateliér v Miletě byl vždy na konci pracovní doby dokonale uklizen a musela být vždy perfektně uklizena i pracoviště kolegů v ateliéru. Jenom narozený v panně ví, o čem je řeč. Nikomu nic nikdy nerozkazoval, ale stačil pohled a každý hned věděl, že něco není v pořádku. Stejně to bylo i doma. Pokud vím, v ateliéru panovala skvělá atmosféra. Před Vánocemi se vždy doma vařila tlačinka, která se konzumovala při tradičním předvánočním posezení s kolegy. Chutnala pokaždé skvěle, protože se dokázal projevit jako umělec nejen při vnímání malby, ale i chuti při vaření.

Zkušenosti nabyté při malování dokázal předávat nejenom v rodině a práci, ale i jako vedoucí výtvarného kroužku či učitel kreslení na hořickém gymnáziu. Po výtvarné stránce dokázal připravit řadu budoucích studentů výtvarných škol. Všechny své žáky uměl vždy pro kreslení a malbu nadchnout, a to nejen díky řemeslným znalostem, ale i svým upřímným a přátelským přístupem. Pamatuji si, na hodiny strávené pod jeho vedením ve výtvarném kroužku na ZŠ Komenského, když vysvětloval, jak rozvrhnout prostor obrazu, jak pracovat se světlem a stínem, v jakém pořadí pokládat barvy, jak změkčovat obraz impresemi. Ve skupinách které vedl, v sobě díky jeho předaným znalostem dokázali jeho žáci najít každý v sobě toho umělce, který se nebojí barvy, prostoru a který do toho obrazu dokáže, jak říkal „bušit“. Já myslím, že jsme si tenkrát z jeho hodin odnesli vztah k umění a hlavně to povědomí, že vždy musíme vyzkoušet to, co v nás ve skutečnosti po této stránce je a to on z nás tenkrát opravdu dokázal dostat.

Choval se ke každému pěkně a na oplátku se vždy našel někdo, kdo mu zase tu jeho nesnáz pomohl vyřešit. Za což své přátele uměl i patřičně odměnit, byť třeba v podobě kalíšku kvalitního šnapsu nebo drobného pohoštění. Taková však byla tenkrát doba.

Mnohokrát se stalo, že si na Vlastíka vzpomněl někdo z kolegů vracejících se z večerních toulek po hořických hospůdkách a hledal u nás doma své další a poslední útočiště.

A myslíte si, že nenašel?

Našel.

Zdroj: Ivan Doležal, syn

Dům se znamením hada

Atiku domu čp. 495 v Karlově ulici zdobí zvláštní znamení, v němž bychom s trochou fantazie mohli poznat stylizované vyobrazení hada. Proč se na bývalé Hirschově vile objevuje právě znamení hada, nevíme. Symbolika hada bývá v různých kulturách chápána různě – pozitivně i negativně. V kladném smyslu bývá symbolem moudrosti, stvoření, uzdravování, zmrtvýchvstání, porozumění, plodnosti i jako strážce domu. Jelikož had žije i v podzemí, bývá spojován také s oním světem, kde má přístup k silám mrtvých. Ve Starém zákoně ztělesňuje had pokušeitele v ráji, je svůdcem, který zkazil Evu, Bůh hada proto proklet a ten se stal symbolem ďábla. Zároveň je však v Bibli zmiňován bronzový had na žerdi, kterou vztýčil Mojžíš v poušti a je tak předobrazem ukřižovaného Spasitele. Pokud by se mezi čtenáři našeho zpravodaje našel znalec, rádi uvítáme upřesnění významu tohoto znamení.

Dům čp. 495, zvaný Hirschova vila, nechal postavit Bedřich (Fridrich) Hirsch, zakladatel první hořické mechanické tkalcovny, která zahájila provoz v r. 1858. Příslušníci téže rodiny se však v Hořicích připomínají již o několik desetiletí dříve. Ve 30. a 40. letech 19. století byli David Hartmann Hirsch a Vilém Hirsch majiteli bavlnářských faktorii, vykupujících dílo domácích tkalců, které pak dále vyváželi do velkých měst. V letech 1856-1859 byl David Hartmann Hirsch zvolen starostou hořické židovské obce.

Jak již bylo řečeno, staví Bedřich Hirsch v letech 1856-1858 na svém pozemku první mechanickou tkalcovnu, v níž se tkaly různé bavlněné látky, především kalika, flanely, ložní prádlo a zboží určené pro tiskárny látek. Ve stejné době staví i svou rezidenční vilu čp. 495, přestavěnou v r. 1871. Firma v 60. letech velmi dobře prosperovala. Ačkoliv se zpočátku pracovalo pouze na 30 mechanických a 200 regulátorových stavech, v polovině 60. let zaměstnávala tkalcovna již 250 dělníků, kteří pracovali na 284 mechanických stavech, továrna zpracovala 3 000 q přize a vyrobila 20 000 kusů kartounů v ceně půl milionu zlatých. V roce 1890

zakladatel firmy umírá a jeho nástupci jsou synové Karel a Vilém. Po odchodu Karla v r. 1905 se Vilém stává jediným majitelem, prosperující firmu rozšiřuje a dokonce v r. 1910 uvažuje o stavbě nové tkalcovny v Lukavci. K ní však nakonec nedošlo. Po Vilémově smrti v roce 1927 dědí firmu jeho syn JUDr. Alfréd Hirsch, který žije s rodinou ve Vídni a o podnikání v Hořicích nemá zájem. V důsledku hospodářské krize zastavuje v r. 1934 firmu výrobu, která již nikdy nebyla obnovena. Za 2. světové války využili Němci tovární objekt jako sklad firmy Braunwerke a při květno-

vém povstání byla Hirschova továrna 6. května 1945 nacisty vypálena. Dnes na tomto pozemku stojí budova Hasičského záchranného sboru.

Závěrem si připomeňme ještě jednu smutnou kapitolu z historie Hirschovy vily. V rámci nacistických protizidovských opatření bylo v červnu r. 1940 zřízeno ve vile židovské ghetto, kam byly přestěhovány všechny židovské rodiny z Hořic, které zde živořily až do 14. prosince 1942. V ten den bylo přibližně sedm desítek židů z Hořicka vypraveno vlakem na „cestu bez návratu“ nejprve na shromaždiště do Hradce Králové a odtud dále do Terezína a Osvětimi. Tuto smutnou historii připomíná od 14. prosince 2017 památník v podobě židovské hvězdy, dílo Lucie Procházkové, na hořickém nádraží. Hirschovu rodinu, která kdysi dala práci mnoha zdejším obyvatelům, připomíná nejen dnes značně zchátralý dům čp. 495, ale i nákladná hrobka zakladatelů firmy a dalších rodinných příslušníků na židovském hřbitově. Pozůstatkem zaniklé továrny je název Tovární ulička, vedoucí k bývalé synagoze. Potomci Alfréda Hirsche a jeho sestry dnes žijí v Anglii.

V některém z dalších čísel přineseme obsáhlejší článek o této významné hořické vile.

Redakce ve spolupráci s Oldřiškou Tomíčkovou, městské muzeum

VÁNOČNÍ ANKETA

Dny v tomto roce ještě nejsou sečteny. Už teď je však jisté, že máme za sebou zvláštní rok, který je chtě nechtě zcela odlišný od těch předešlých. V naší anketě jsme se ptali veřejně činných osobností z různých oblastí. Ale i děti. Položili jsme jim dvě otázky:

1. Jak hodnotíte rok 2020, 2. Co byste našemu městu popřáli do roku 2021?

Filip Janák, hořický farář:

1. Letošní rok je nezapomenutelný! Možná za pár let budeme vzpomínat a zařazovat události podle toho, zda se udály před pandemií koronaviru nebo až po ní. Události nás vykořijily - a ne vždy to bylo k naší škodě. Navzdory všem komunikačním prostředkům jsme si mohli uvědomit, jak je důležitý osobní kontakt s druhými lidmi. A můžeme se také radovat z mnoha dobrých věcí, kterých jsou schopni i lidé, od kterých bychom to právě moc nečekali.

2. Lidem v našem městě přeji nadějný pohled do blízké budoucnosti! Možná trochu překvapivě si nepřeji návrat všeho do „starých kolejí“. Pokud jsme se letos něco nového naučili nebo objevili nové možnosti, bylo by dobré v tom pokračovat. Do příštího roku rozhodně nehledím se strachem! A upřímně se těším, jaká překvapení nás čekají. Ať totiž přijde cokoliv, vím, že jsme v rukách Dobrého Boha.

Eliška Zapletalová, farářka Církve československé husitské:

1. Nevím, co se povedlo a co ne, ze všech svých vědomých sil se snažím nehodnotit.

Ale chci poděkovat za silný pocit solidarity, za důvěru při sdílení se při vzácných chvílích osobního setkání i telefonických rozhovorech. Stejně tak za dvojnásobnou míru laskavosti a ohleduplnosti, zdravý selský rozum, tvůrčí fantazii, která se dokázala zhmotnit, jsem vděčná za pojmání veřejné funkce jako služby veřejnosti. Tleskám rodičům, lékařům, zdravotníkům,

pečovatelům, učitelům a všem, na kterých leží odpovědnost za vlastní obživu, ale i břímě služby druhým. Děkuji za tichou chůzi lesem, za sílu přímluvné modlitby, děkuji za víru a naději.

2. Městu Hořice přeji a vyprošuji dvě důležité věci: Boží požehnání a to, aby Hořice stále byly dobrým místem pro život.

Občanům města jako „lidem dobré vůle“ přeji a vyprošuji pevné zdraví, láskyplné vztahy, toleranci, laskavý humor, dobré lidi kolem sebe, práci pro své ruce a rozum, radost z každodenních maličkostí, pokoj a mír.

Mgr. Šárka Šandová, ředitelka hořického Gymnázia:

1. Rok 2020 byl rokem zvláštním a pro většinu lidí patrně rokem nelehkým. Byl to rok nepředvídatelný a turbulentní. V takové době je zvlášť potřeba, aby na odpovědných místech byli lidé, kteří jednak rozumí svým resortům a jednak jednají ve všeobecném zájmu, umí spolupracovat, rychle se rozhodovat a svá rozhodnutí dokážou vhodně s veřejností komunikovat. Pála bych si, abychom měli představitele, kterým můžeme důvěřovat a kteří umí národ povzbudit. Frekvence slov „nesmí se a zakazuje se“ byla při tiskovkách vlády především na jaře podle mého názoru neúměrně vysoká a vzkaz prezidenta, že zkrachují jen ti neschopní a umělci vytvořili svá nejlepší díla, když měli hlad, považuji za nemorální. Na druhou stranu tenhle rok ukázal spoustu dobrého. Ukázal sílu lidské sounáležitosti a solidarity a ochotu nezištně pomáhat druhým. Ukázal potřebu vzájemných setkání a chuť se na druhého usmát i přes roušku. A možná jsme zjistili, že jedinou jistotou v nejistotě by mohly být fungující mezilidské vztahy, protože nejbližší člověku není stát a jeho insti-

tuce, ale konkrétní člověk. A když jde do tuhého, požádáme o pomoc svou rodinu, souseda, kamaráda...

2. Hořicím bych do nového roku přála především zdravé Hořičáky. A protože veselá mysl je půl zdraví, přála bych nám všem, abychom méně reptali a nerozčilovali se věcmi, které nemůžeme změnit. Důvody k radosti jsou vždycky, jen jde o chuť je vidět.

Bořek Jančík, podnikatel, sportovec:

1. Byl to opravdu zvláštní rok, ale povedlo se mi v první třetině roku, navzdory koronaviru a tím zrušení jarních krásných závodů, odtrénovat hodně kvalitně a tak si zkusit, že ještě nepatřím do „starého železa“... Hlavně mě 3x během roku zradilo zdraví, ale vždy jsem se z toho oklepal a trénuji dál. Také se z jara a potom na podzim zrušilo mnoho závodů, a to se nikdy nestalo. Nejen pro nás běžce to bylo smutné období.

2. Našemu městu bych popřál, aby se již nemusely dělat kvůli COVIDU opatření jako v letošním roce, tudíž, aby město Hořice mělo co nejvíce zdravých občanů, což je to nejcnější, co člověk může mít. Aby lidé byli zodpovědní, tolerantní, nebyli lhostejní ke svému okolí. Aby se snažili sportovat a tím i co nejvíce pozitivně myslet... No a město, aby se i nadále snažilo pro občany dělat vše, co je v jejich silách a tím bude přibývat více spokojených občanů města Hořice.

Zdenka Vašková, ředitelka ZUŠ Hořice:

1. Rozdělila bych ho na dvě části. Na tu krásnou část, která mi přinesla úspěchy ve škole: Zmínit můžu to, že se Klára Soukupová dostala na konzervatoř. A radost mi udělalo také divadlo (hořičtí ochotníci). Ta druhá byla horší, delší a o koronaviru je asi

úplně zbytečné mluvit. Všichni to období prožíváme, všichni máme větší strach a všichni bychom chtěli, aby už to bylo za námi.

2. Pála bych si, aby bylo co nejméně lidí nemocných, abychom se k sobě chovali strašně ohleduplně, abychom se ctili navzájem, abychom si pomáhali, abychom se respektovali, abychom věděli, že toho špatného je teď víc než toho krásného. Je třeba se umět radovat z maličkostí. Zdraví totiž není samozřejmostí. Budme na sebe hodní, mějme se rádi. To v Hořicích vždycky bylo.

Štěpán Karban, profesionální hasič, sportovec:

1. Rok 2020 byl, a asi ne jenom pro mě, jako na houpačce nebo ještě lépe jako na horské dráze. Chvilí jsem se houpal na obláčku a vzápětí klepal na pekelnou bránu (usměje se). Pro mne osobně to byl rok plný nádherné práce, která mě neskutečně nabíjela a na straně druhé také rok plný nemocí, které mě naopak hodně vysílaly... O tom ale vlastně život je (usměje se).

2. Hořicím bych přál, aby v jejich čele i nadále stáli slušní, čestní a pracovití lidé, kteří by byli pro všechny vzorem a motivací. Lidem přeji hlavně pevné zdraví, a aby v této nelehké době našli v sobě klid, porozumění a pokoru.

Jak to vidí děti...

**Martin Frýda, žák 8. třídy,
ZŠ Hořice, Komenského:**

1. Dost mě mrzí, že nebylo více fotbalových tréninků. Naopak se mi líbila distanční výuka, protože jsem nemusel tak brzy vstávat do školy a měl jsem téměř půl roku prázdniny. Jinak rok 2020 byl nejhorším rokem po ekonomické stránce.
2. Určitě méně nakažených lidí koronavirem. Hned potom hodně zdraví, lásky a míru.

**Filip Solich,
žák 1. třídy, ZŠ Na Habru:**

1. Byl strašný, protože byl koronavirus a musíme nosit roušky. Ale léto se mi moc líbilo, protože jsme jezdili na výlety a mohli se koupat a hledat facebookové kamínky.
2. Doufám, že příští rok 2021 bude pro město „dobřej“. Přeju si, aby všichni k sobě mohli jezdit na návštěvy a byla v zimě spousta sněhu.

**Lucie Procházková,
žákyně MŠ Na Daliborce, 3. třída:**

1. Rok 2020 byl docela dobrý. Hodnotím ho 5 z 10. Začátek roku jsem si užívala, ale pak byla korona. Nemohla jsem na fotbal ani do školy.
2. Z celého srdce celému městu přeji hodně štěstí a zdraví, protože to budeme potřebovat. Snad rok 2021 bude lepší. Chtěla bych víc akcí, kde budeme spolu. Ať jsou tu všichni na sebe hodní.

Střední uměleckoprůmyslová škola sochařská a kamenická Hořice

Mistrovská zkouška – zvýšení prestiže řemesla

V roce 2019 provedla Asociace malých a středních podniků a živnostníků ČR analýzu absolventů řemeslných profesí. S výjimkou strojírenských a elektro oborů byl konstatován pokles vyučených proti roku 2005 o 46,9%. Jak konstatoval tehdejší předseda AMSP ČR Karel Havlíček (dnes ministr vlády ČR): „Jednoznačně se projevuje to, že o fyzicky náročné profese jako jsou zednické, pokrývačské nebo řeznické obory ztrácí mladí lidé zájem. Situaci na pracovním trhu ještě zhoršuje fakt, že absolventi těchto oborů, kterých je i tak již málo, volí po škole v důsledku nízké nezaměstnanosti nakonec jiný, méně náročný obor“. A dodává: „Zatímco ve strojírenských nebo elektro oborech je možné postupně situaci řešit např. robotizací, u stavebních profesí to jde ve výrazně menším měřítku. Je tedy zřejmé, že bez zahraniční pracovní síly se v brzké době nemáme šanci obejít.“ Dlouhodobá ztráta prestiže řemeslníků vedla minimálně od roku 2005 k fatálnímu poklesu zájmu o výuční list všeobecně a u našeho kamenického

řemesla speciálně bez výjimky také. Dnes vyučení tohoto odvětvého řemesla nabízí jen dvě školy v republice a to Akademie - Vyšší odborná škola, Gymnázium a Střední odborná škola uměleckoprůmyslová Světlá nad Sázavou a Odborné učiliště a Praktická škola, Lipová s minimálním počtem vyučených.

Zvýšením prestiže řemesel se dlouhodobě vedle AMSP ČR zabývá i Hospodářská komora ČR a Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR. Zde se zrodila myšlenka na znovuzavedení tzv. Mistrovských zkoušek, které kdysi součástí vzdělávacího systému byly, ale v roce 1949 je komunisti zrušili. Tehdejší praxe založená na principu řemeslných cechů, které garantovali kvalitu práce svých členů, byla obnovena v roce 1990 jen částečně. Vznikly odborné organizace – cechy, ale bez faktické moci ovlivnit či garantovat kvalitu práce řemeslníka.

Dnešní snaha dovést celý proces garance kvality řemesel opět do funkční podoby je vedena právě snahou o zatraktivnění jednotlivých profesí pro potenciální žáky. Z původní myšlenky na podporu již zavedených řemeslní-

ků se zapojením Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR na přelomu roku 2019-2020 stal nový projekt začleněný do vzdělávací soustavy ČR. Garantem za zpracování a realizaci se tak staly střední odborné školy a střední odborná učiliště. V oboru kamenického řemesla se stala garantem Střední uměleckoprůmyslová škola sochařská a kamenická v Hořicích, která myšlenku na vznik mistrovských zkoušek od počátku chápala jako velmi progresivní ve vztahu k obnovení zájmu nejen o řemeslo, ale i o odborné školství v širším významu.

V současné době dokončovaný přípravný proces na nastavení pravidel zkoušky umožní zájemcům z řad zkušených řemeslníků – kameníků – osazovačů absolvování zkoušky na mistrovské škole pod dohledem odborného cechu – Svazu kameníků a kamenosochařů ČR a získání titulu Mistr kameník – osazovač. Cech tak bude moci garantovat kvalitu práce prověřeného řemeslníka a zasáhnout tak do výběru kvalitních řemeslníků. Mistrovská škola získá větší prestiž, která by se měla projevit v obecně větším zájmu o studium na škole. A

řemeslník získá prestižní označení Mistr, které ho konkurenčně zvýhodní. Zkouška se bude skládat ze čtyř povinných částí a jedné nepovinné. Prvním bude manažerské minimum zabývající se základními znalostmi z oblasti živnostenského podnikání, financí - účetnictví a personálního vedení. Druhá část se skládá z teoretických znalostí kamenického řemesla. Třetí pak z modelové zakázky – od zpracování fiktivní poptávky zákazníka po její imaginární realizaci. Čtvrtá, a asi nejdůležitější, pak z obhajoby mistrovského díla aspiranta na titul Mistr. Pátá – nepovinná – část se skládá z pedagogických znalostí pro zájemce, kteří chtějí působit ve školství jako mistři oboru. Důležitým faktorem je i uvažovaná návaznost na již funkční Národní soustavu kvalifikací či Národní soustavu povolání ČR. Zde je důležité zmínit, že kamenický obor má v hořické škole oporu jako ve školní organizaci, která byla certifikována Ministerstvem průmyslu a obchodu na základě zákona o uznávání výsledků dalšího vzdělávání 179/2006 Sb. k provádění celkem 9 dílčích a dvou úplných kvalifikačních zkoušek. Bližší informace najdete na stránkách školy – www.supssk.cz.

Dílčí profesní kvalifikace:

1. Štípač kamene
2. Brusíč a frézář kamene
3. Obsluha automatů a linek na úpravu povrchů v kamenické výrobě
4. Obsluha velkokotoučových pil v kamenické výrobě
5. Obsluha rámových a lanových pil v kamenické výrobě
6. Obsluha soustruhů a vrtaček v kamenické výrobě
7. Obsluha ručních zařízení na úpravu povrchů v kamenické výrobě
8. Písmák
9. Osazovač

Úplná profesní kvalifikace:

1. 36-99-H/20 KAMENÍK
 2. 36-159-M OBSLUHA PROGRAMOVĚ ŘÍZENÝCH STROJŮ A LINEK V KAMENICKÉ VÝROBĚ
- Pokud se celý projekt podaří během roku 2021 dovést do zdárného konce, stane se tak Mistrovská zkouška v ČR nejen oceněním řemeslníka za práci nejvyšší kvality, ale obnoví i funkci a prestiž Mistrů řemesel. Zavedením mistrovské zkoušky se naváže na přerušovanou tradici, která po staletí úspěšně fungovala. Po 70. letech tak budou mít Češi, Moravané a Slezané znovu své mistry v oboru.

Ing. Petr Malý, ředitel školy

Milé čtenářky, milí čtenáři, situace se neustále mění, proto sledujte naše webové stránky www.zaghorice.cz, kde se dozvíte ty nejnovější informace ohledně dnů otevřených dveří, přípravných kurzů na gymnázium a dalších připravovaných akcí naší školy.

Přejeme Vám i Vaším blízkým krásné prožití vánočních svátků, hodně zdraví, štěstí a plno pozitivních zpráv v novém roce 2021.

Zdroj: Zemědělská akademie a Gymnázium Hořice

MŠ POD LIPOU

Výlet do vesmíru

V podzimních měsících jsme museli zrušit výpravu do hvězdárny, ale i tak se předškoláci z naší školky vydali na cestu vesmírem. Poznávali vzdálené planety, zkoumali různé materiály, navrhovali plány nových raket, až nakonec přistáli v kouzelné zemi Podzimních skřítků. Naučili se od nich vnímat podzimní přírodu všemi smysly a připravovat se na zimu.

Zdroj: MŠ Pod Lipou

Prusa 3D pro Montessori

Sychravé podzimní ráno. Obloha plná ocelově šedých mraků. Studeně mží. V rádiu každou chvíli opakují hrozivě rostoucí čísla. Nouzový stav. Pošmourná nálada se plíží všude kolem. Zvoní telefon. Neznámé číslo. „Tady Pavel z Prusa Academy. Zaujal nás Váš motivační dopis. Vybrali jsme si Montessori Hořice pro vzájemnou spolupráci. Dostanete od nás na tři měsíce naši 3D tiskárnu, a pokud během té doby vytvoříte zajímavý projekt, tiskárna vám zůstane natrvalo.“

Nevěřím svým uším. Ujišťuji se, že jeden z největších světových výrobců 3D tiskáren opravdu chce věnovat stavebnici své špičkové tiskárny prvostupňovým dětem v Montessori. „Ano, máme velmi dobré zkušenosti s dětmi už od šesti let“, ujišťuje mě Pavel z Prusa Academy. Ladíme technické detaily i předběžný termín dodání. Hovor končí. Jakoby se černá obloha roztrhla a vykouklo sluníčko. Musím tu radostnou zprávu napsat ostatním rodičům. Dostávám zpět úžasné reakce. Všichni jsou nadšení. Nabízejí svou pomoc. Rá-

zem máme tolik zájemců, že bychom dokázali sestavit deset tiskáren. Ozývají se i obě naše průvodkyně. Jedna si chce vzít na starost technické věci kolem 3D tiskárny, druhá zase post-produkci hotových výtisků. Jeden z tatínků Montessori děti promoval z 3D grafiky. Nabízí, že bude učit 3D modelování děti i dospělé. Nálada všech se rázem mění. Nevnímáme skličující čísla z médií. Hlavou se nám honí nápady. Co všechno lze vlastně vytisknout z 3D tiskárny? Tolik věcí by se hodilo. Do výuky. Pro užitek.

Pro zábavu. Najednou je krásný podzimní den. Azurová obloha. Slunce se opírá do zlátnoucího listí. Děkujeme, Josefe Průšo! Tobě i všem Tvým kolegům! Normální svět ještě existuje.

Zdroj: Jaroslav Švamberk, Spolek Montessori Hořice

MONTÁŽ TĚSNĚNÍ

pro okna a dveře **Průša**

VÝHODY:

- zabrání úniky tepla v domě
- úspory energie
- snižuje hluk zvenčí
- brání prostupu prachu
- snižuje opocování skel

SERVIS:

- demontáž kovotěsu
- promazání kování
- výměna starého těsnění za nové

www.MONTAZTESNENI.cz
zde naleznete videoukázku naší práce

VYUŽITÍ:

- školy, byty, chalupy, rodinné domy, hist. budovy
- špaletová, kastlová, eurookna

**PROVÁDÍME MONTÁŽ
TRUBÍČKOVÉHO TĚSNĚNÍ**

tel.: 734 240 608

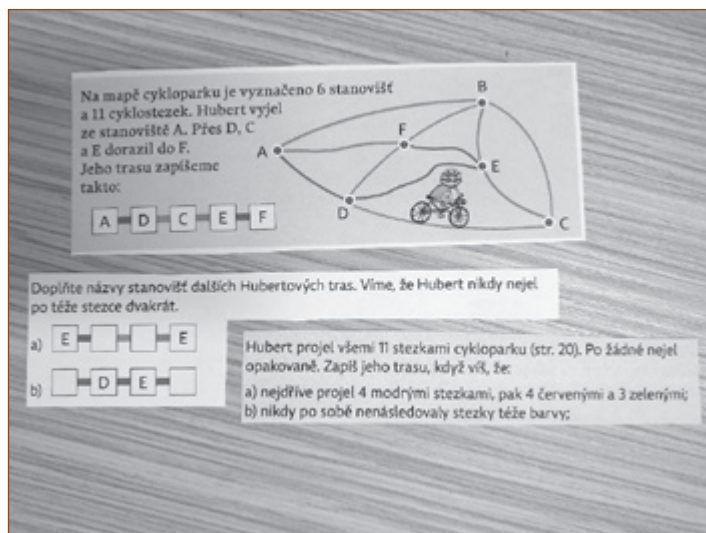
Online z Habru

V důsledku vládních nařízení se nám naše škola uzavřela a my byli nuceni přejít na distanční výuku. Je důležité podotknout, že tento přechod měl daleko hladší průběh než na jaře. Ne nadarmo se říká – štěstí přeje připraveným. V průběhu října škola zajistila veškeré technické vybavení do všech rodin, které o tuto pomoc požádaly, první stupeň se sžil s aplikací Teams a jejími možnostmi, také byly vytvořeny online rozvrhy. Výuka tedy probíhá v plném proudu, ale to nám nestačí a ne všichni se chceme smířit s tím, že jsou naše možnosti realizace tolik omezené.

Své o tom ví paní učitelka Kateřina Lhotová, která pojala hodinu chemie v duchu únikové hry. Osmé třídě vytvořila iluzi potměšlé školní laboratoře, v jejímž rohu se krčí kostlivec, a úkol byl jasný – dostat se co nejrychleji a nejbezpečněji z místnosti, která byla opatřena sedmi zámky. Bylo potřeba hodně odvahy, důvtipu, ale i chemických znalostí, aby osmáci zvládli jednotlivé úkoly, které se staly klíčem k nedobytným zámčům. Žáci museli prokázat znalosti z alchymie, správně rozřadit směsi a navrhnout metody jejich oddělování. Na této cestě bylo třeba rozlišit také chemické pomůcky, umět pracovat s textem, znát pojmy a dokázat je správně použít. Jen ten, kdo vše zvládl, získal potřebný kód

ke vstupu do týmu opravdových chemiků. S podobnou situací se museli popasovat i žáci sedmé třídy, kteří byli pro změnu „zamčeni“ v učebně matematiky. Dostat se z ní mohli jenom ti, jež mají týmového ducha a poradí si se spleťtí sítí znamének v řiši celých čísel. Ti, kdo ví, jak se dostat do mínusu, ale také, jak se v záporných hodnotách pohybovat a jak každý zápor převést v klad. Ani sedmáci se ale náročného úkolu nezalekli a kód pro vstup do vítězného týmu získali.

S matematikou se úspěšně vypořádávají i děti z prvního stupně, a přestože je právě pro tyto menší děti (i jejich rodiče) dálková forma vzdělávání obzvláště náročná, máme se čím chlubit. Můžeme totiž pochválit třeba třetáčky za skvělou práci se slovními úlohami. Při jejich řešení totiž zjistili, že matematika nejsou jen čísla, ale i orientace v plánu a logická úvaha. Přiloženou slovní úlohu zvládli vyřešit za necelé tři minuty, čímž by jistě strčili do kapsy většinu dospělých. Pilíř i nápady nepřestává sršet také žákovský parlament. Ten měl připraven několik projektů a akcí, které nestihl v rámci prezenční výuky uspořádat. Nic z toho se ale nezalekl a ve své činnosti pokračuje. Jednotliví členové zasedají při online schůzkách a nepřestávají se zamýšlet nad tím, jak být škole užiteční. Parlament stále přijímá různé

návrhy a tipy dětí, které by vedly k vylepšení školy. V současné době se plánuje soutěž mezi žáky a učiteli o nejkrásnější podzimní fotografie. Kromě fotografování, studia a konferencí se naši žáci a učitelé věnují i dalším rozmanitým činnostem, které nás obohacují a na které třeba nemáme při běžném režimu tolik času. Adéla

Václavíková, žákyně osmé třídy, využívá volné dny k rozvíjení svého literárního potenciálu, který v ní bezesporu je. Důkazem je přiložený fejeton, v němž podává své zamyšlení nad distanční výukou.

Přestože se Na Habru nezahálí, všichni stále věříme v brzký návrat do našich tříd, sboroven a kabinetů!

Zdroj: ZŠ Na Habru

Adéla Vaclavíková: Fejeton

Vstávat ráno brzy, ale nejit do školy, učit se, ale ležet v posteli, povídat si s někým, ale ne z očí do očí, online testy nebo kvízy doplňovat ze sešitu... ups... vítěje v roce 2020.

Připadám si jako ve vzdálené budoucnosti, když doma v osm hodin sedím u počítače a vidím paní učitelku i spolužáky. Myslím, že rok 2020 se zapíše do dějin.

Vždycky večer si stěžuji, že nechci jít zítřka do školy a mamka se na mě oboří: „Myslíš - zapnout počítač a zůstat v posteli?“

Milé maminky a tatínkové - distanční výuka není taková sranda, jak se ze začátku zdá.

Když mi paní učitelka poprvé oznámila, že bude karanténa a bude distanční výuka, tak jsem si řekla, jak moc je to skvělé, ale po čase, když si chci večer pustit seriál, zjistím, že mě bolí hlava a obrazovka počítače mi září snad až do mozku. Distanční výuka má své výhody i nevýhody.

Nechte mě, abych vám pár z nich uvedla.

Výhody - dělat školu v posteli, při online hodině pit kakao, učit se správně rozvrhnout práci a čas, o přestávce se na chodbě potkávat s vysokoškolačky (máme dva doma), mít pokoj jako třídu - už jste šli někdy do školy dva metry?

Nevýhody - samozřejmě škola jako společenství má atmosféru, kterou nenahradí ani kakao a hry, nemůžete se vidět a bavit s kamarády (z očí do očí), chybí kontakt s učitelem, nemůžete se vyfuknout (proč mám plnou skříň riflí...)?

Spolužáci, zapněte si někdy kamery, abychom nezapomněli své tváře a nemuseli se po Vánocích znovu představovat, pište si deník o tom, jak přežíváte karanténu, udělejte něco bláznivého, na co jste předtím neměli čas (čtete, pleťte svetry, začněte hrát na trubku, varíte...)

Někdy si o tom povyprávíme.

Vánoční výzdoba letos rozšířena

Kromě vánočního stromu se tradiční výzdoby dočkala i budova radnice a sloupy veřejného osvětlení. Dodavatelem dekorů na sloupy VO je nově vybraná firma Blachere-illumination CZ s.r.o. Ta bude dekory dodávat po dobu tří let na základě smluvního ujednání a opět budou motivy každý rok nové, přičemž počet dekorů se oproti minulým létům nezměnil a zůstal na počtu čtyřiceti kusů. Změnily se ale lokality, kde se Hořice budou převlékat do vánočního. Po úpravě parčíku na náměstí jsou nově ozdobené souměrně obě strany náměstí, Husova ulice po křižovatku u Batalionu, ulice A. Hlavatého a nově také autobusové nádraží. Na náměstí nechybí ani tradiční dřevěný betlém a světelný prvek v podobě sněhových koulí, novinka minulého roku, který nám náměstí zdobí i v letošním roce. **Město Hořice tímto děkuje pracovníkům Technických služeb i všem policistům a ostatním zaměstnancům zúčastněných firem za bezproblémový průběh vánočních příprav.**

Redakce

PRODÁM

Vykrmené králíky

Cena: 120 Kč/kg

Tel.: 776 329 347

Online den otevřených dveří na Hořickém gymnáziu

Školní dveře otevíráme zájemcům o studium každoročně v první polovině listopadu. Už od března je ale v naší zemi všechno jinak a i život škol je vymezen a omezen mimořádnými opatřeními. Přemýšleli jsme tedy, jak takový den zorganizovat i přes to, že je zavřeno.

Termín naplánovaný od září jsme se nakonec rozhodli nezrušit a ve čtvrtek 12. listopadu jsme přivítali všechny návštěvníky distančně a z dálky ve virtuálním prostředí Microsoft Teams. Dny otevřených dveří připravujeme a realizujeme s našimi studenty společně a koncipujeme je především jako setkání s lidmi - studenty a učiteli, protože zastáváme názor, že škola je taková, jací lidé v ní jsou, a vzdělávací prostředí utvářejí všichni, kdo do školy chodí. Studenti návštěvníky školou během dne provázejí, odpovídají na jejich dotazy, sdělují své vlastní postřehy a názory. V podvečer pak školu představujeme v uceleném programu, v němž hlavní slovo mají studenti.

Chtěli jsme tenhle náš osvědčený formát zachovat a pokusili jsme se ho

přenést i do virtuálního světa. Scházeli jsme se online, plánovali, sdíleli náměty a podněty, rozdělovali si úkoly, společně vytvářeli prezentaci. Týden probíhala intenzivní týmová práce, včetně online generálky. Těsně před „otevřením“ jsme se ještě naposledy sešli jen v přípravné skupině a doladili detaily, účesy a hlasy.

Pak už jsme jen čekali, jestli hosté přijdou. Přišli. A přišlo jich poměrně hodně (přihlašovací údaje jsme předem zaslali zájemcům e-mailem). Školu jsme představili, na statečné dotazy odpovídali a z reakcí usoudili, že se online otevřít školu povedlo. A i když jsme z tohoto netradičního setkání měli radost, přeci jen doufáme, že se uvidíme naživo. Buďto při dalších dnech otevřených dveří - v sobotu 23. 1. a v pondělí 25. 1., nebo při přijímacích kurzech v únoru a březnu (více na www.gymhorice.cz), anebo konečně při přijímacích zkouškách. Těšíme se!

Zdroj: Mgr. Šárka Šandová, ředitelka Hořického gymnázia

75 let Gymnázia v Hořicích

Přesně před 75 lety bylo v Hořicích založeno Státní reálné gymnázium. V listopadových dnech jsme si tedy připomněli 75. výročí jeho existence. Gymnázium se velmi rychle stalo nedílnou a významnou součástí hořického školství. Za dobu své existence výrazně ovlivňovalo společenské dění ve městě. Vzpomeňme třeba na sametovou revoluci a na studenty gymnázia, kteří společně s kamenickou školou vyšli jako jedni z prvních do ulic, aby protestovali proti zásahu na Národní třídě.

Historie Gymnázia v Hořicích je bohatá a zajímavá, ale nebyla vždy lehká. Vlastně nikdy. Prakticky od samého počátku své existence v roce 1945 se gymnázium muselo potýkat s různými nástrahami. Ať již v podobě změn ve státním systému nebo třeba s nástrahami současné „optimalizace“ školství. Doba to tedy byla nelehká. Jsme proto velmi hrdí na to, že naši absolventi nacházejí široké uplatnění a z některých se dokonce vyprofilovali významní vědci, lékaři, pedagogové či sportovci.

Jak na svá studentská léta na Gymnáziu vzpomínají někteří absolventi?

„Je pro mne důležité předeslat, že jsem hrdým absolventem Gymnázia v Hořicích. Kromě toho, že na dobu svého studia vzpomínám rád a mám spoustu krásných vzpomínek, jsem přesvědčen o tom, že mě škola svým všeobecným zaměřením dobře připravila do života,“ vzpomíná Aleš Svoboda, starosta města Hořice, který na Gymnáziu studoval v letech 1981 – 1985.

„Práce se studenty pro mne byla prací krásnou a smysluplnou. I když jsem učila hlavně fyziku, která asi nebude nikdy patřit k oblíbeným předmětům, setkala jsem se většinou s mladými lidmi, kteří se s ní snažili poprat, a našli se i tací, kteří vítězili,“ ohlíží se za svým působením na Gymnáziu v roli učitelky Jitka Čipová, která tu se svými studenty prožila 42 let.

„Byla to nezapomenutelná životní etapa. Především vzpomínám na mimoškolní akce jako lyžařské a vodácké výcviky nebo cyklovýlety, které byly skvěle zorganizované, výborně vedené, utužovaly kolektiv a zlepšovaly mezilidské vztahy, a to jak mezi spolužáky, tak mezi studenty a učiteli. Zároveň se nám dostávalo silné podpory směrem ke školní kapele, se kterou jsme účinkovali i několik let po maturitě. Hořické gymnázium vynikalo hlavně osobním přístupem a nadstandardními vztahy mezi studenty a učiteli. Mnohokrát jsme na vysoké škole se spolužáky probírali školu střední a na základě této zkušenosti si troufnu tvrdit, že hořické gymnázium bylo v tomto ohledu unikátní, za což patří můj dík všem učitelům, se kterými jsem měl tu čest tuto životní etapu strávit,“ říká Ondřej Stuchlík, nyní technický ředitel DATAMOLE.

Zdroj: Gymnázium

Studenti získali příspěvek pro organizaci Naše Ulita z.s.

Nadace Olgy Havlové spustila projekt s názvem Daruj Srdce, jehož cílem je pomoci neziskovým organizacím působícím v sociální oblasti a zároveň tak umožnit studentům pohled do světa tzv. neziskovek. Do tohoto projektu se zapojili i studenti prvního ročníku soukromého Hořického gymnázia.

Nejdříve si žáci museli vybrat neziskovou organizaci, kterou by rádi finančně podpořili. Volba padla na spolek Naše Ulita z.s., jež pomáhá lidem s duševním onemocněním.

S vedením spolku se žáci pak osobně sešli, aby zjistili, jak by byl případný finanční obnos využit. Poté již nebylo nic jednoduššího nežli

vyplnit online formulář na webových stránkách Výboru dobré vůle nadace Olgy Havlové a čekat, jak vše dopadne.

Studentům se nakonec podařilo získat příspěvek ve výši 20.000 Kč, který bude využit na nákup výtvarného materiálu do keramické dílny.

Záměrem organizace je totiž skrze společnou tvořivou činnost klientů s jejich rodinnými příslušníky zlepšit vzájemné vztahy. Jsme velmi rádi, že jsme jim mohli touto formou pomoci v jejich práci.

Klára Rejlková, Karolína Lustigová, Karolína Palo, Anežka Kopecká, Matyáš Brůna a Denisa Kvapilová

Jede Martin na koni...

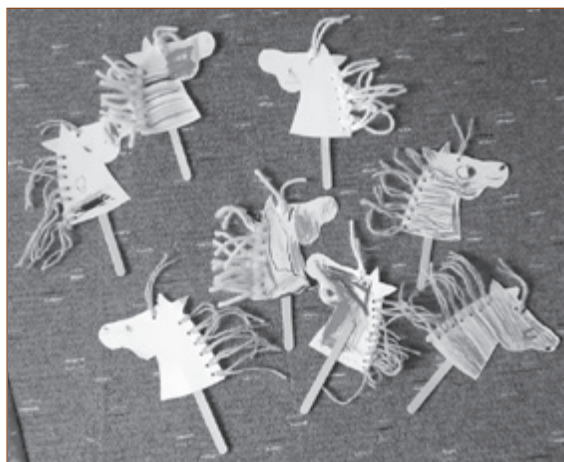
Svátek sv. Martina slavíme v naší školce již několik let. Vyprávíme si jeho příběh a společně ho i zahrajeme. Pečeme svatomartinské rohlíčky, o které se pak rozdělíme. Zpíváme písničky a připomínáme si i lidové pranostiky. Letos se neuskutečnila tradiční „jízda na koni“ po stopách sv. Martina, ale i tak jsme si tento svátek společně pěkně prožili.

Zdroj: MŠ Na Daliborce

ZAMĚSTNANCI A ŽÁCI ZŠ A MŠ NA DALIBORCE
PŘEJÍ VŠEM KLIDNÉ PROŽITÍ VÁNOČNÍCH
SVÁTKŮ A ZDRAVÝ ROK 2021!

DĚKUJEME RODIČŮM A PRARODIČŮM NAŠICH
ŽÁKŮ ZA SPOLUPRÁCI PŘI DISTANČNÍ VÝUCE!

MŠ HUSOVA

Lístekové hrátky na „Husovce“

Listopad, listopad, lísteček mi na dlaň spad... I naši zahradu zaspalo žluté zlato v podobě krásně zbarvených lístečků. Využili jsme je proto k výrobě skřítek podzimních, dráčků, k otiskování, či k různým prožitkovým hram. Nejvíce se nám líbila lístečková „sprcha“. Zadováděli jsme si, ale dokázali i přiložit ruku k dílu. Hračky, kortouče, lístečky uklidit a připravit zahradu na sněhovou nadílku.

Zdroj: MŠ Husova

Vánoce ve vzpomínkách Věnceslavy Lužické

Hořická rodačka, spisovatelka Věnceslava Lužická, vlastním jménem Anna Srbová (1832-1920) byla dcerou hořického kupce Václava Kubáta a jeho ženy Anny. V Hořicích prožila idylické dětství, provdala se za c.k. úředníka Antonína Srba, a když ovdověla, odstěhovala se se svými třemi dětmi na radu přátel do Prahy. Byla oblíbenou autorkou povídek a románů pro ženy a děj mnohých z nich zasadila do svého rodného kraje. V Praze se zapojila do vlasteneckého hnutí, zasloužila se o rozvoj dívčího vzdělání a stála u zrodu řady ženských spolků. Vánoční vzpomínkou z knihy Věnceslavy Lužické: Z mých pamětí si připomeňme letošní 100. výročí úmrtí této významné hořické osobnosti.

To byly Vánoce! Nebylo stromku vánočního, neboť německý zvyk nebyl ještě tehdy do Hořic zavlečen a nebyl nás podrobil své vládě, ale všechno kolem jakoby rozlévalo nové velké světlo na život všední. Snažila jsem se dlouho ve své domácnosti zachovat památné obřady rodinné, jak jsem tomu v dětství byla uvykla. Vidím se u stolu štedrovecního, kolem něhož zasedla celá rodina. Záhy zvečera krám se zavřel a vánoční slavnostní nálada zavládla v domě. Na to zabouchnutí dveří těšily jsme se my, děti, celý den, ač jsme nečekaly stromky s dárky, nemohly jsme se nicméně dočkat večera. V čele stolu zasedla babička, svátečně oblečená, se zlatým čepcem na hlavě. Kolem ní dále řadíme se jeden ke druhému, všichni slavnostně oděni, s jakýmsi obřadným vzezřením a ve slavnostní náladě. Na stole vánoční svíce rozžaté osvětlují pokoj, v němž stolujeme. Bývaly vždy voskové, což dodneška si v rodině udržují. Babička povstala, my všichni s ní a krátkou modlitbu skončila: „Šťastné a veselé svátky!“

Poté začala večere. Babička již od prv-

ního jídla pečlivě skládala kosti z rybníka na zvláštní talíř, aby je po svátcích i s jinými drobtý od večere zanesla na pole. Kosti z hlavy však ukládala zvlášť, neboť je považovala za osvědčený li-

dový prostředek proti nespavosti. Náš byt byl v přízemí a okna vedla na ulici (dům čp. 38 v Husově ulici – pozn. autora). Po celou dobu našeho štedrovecního stolování zpívali koledníci pod našimi okny vánoční písně ve dvou i více hlasech současně a neodešli s prázdnými rukama bez koledy od našeho okna. Mezi zpěv hlaholíci ozývaly se výstřely, které zblízka i zdá-li k nám zaléhaly. Každý měšťan, který měl pušku, vystřelil několik ran na počest Jezulátka. I můj otec vyšel před dům, aby odpovídal také svojí ranou z ručnice slavnostní vánoční střelbě. Bylo to velice dojemné a slavné. My děti jsme ani nedýchaly, jak jsme byly zachváceny posvátností té chvíle. Co se týče nadílek vánočních, nebylo tehdy v měšťanských domech hořických zavedeno překvapování dětí i velké vánoční dárky. Po polévce, která se musila pořádně vyjíst, směly jsme sáhnout pod ubrus, kde pod talířem ležel zpravidla zlatý dukát, Ježíšův dar. Obchodní mládenci i učedníci taktéž směli si sáhnout pod talíř, kde i jim byl nadělen větší i men-

ší stříbrňák pro radost. Když po stolování, které tradičně sestávalo z rybí polévky, kapra na černo, na modro a smaženého, hlemýžďů, jablkového závinu a litých vdolečků, dána byla na stůl jablka a ořechy, bály jsme se my, děti, jablko rozříznout, aby se nám neobjevil kříž, a ořech rozlousknout, aby nebyl červivý. Život nás těšil a smrti jsme se hrozily. Ale babička to uměla. Měla vždycky v jablku hvězdu, hvězdu života, a proto jsme na ní žadonily, aby nám jablka sama rozkrajovala. Byla bych také ráda uviděla jednou na stropě „zlatá prasátka“, ale nemohla jsem přemoci hlad, jedla a „zlatých prasátek“ nikdy jsem neviděla. Tak jsme sedávali šťastně a vesele při stole vánočním, až zahlolily zvony na věži chrámové, svolávající do chrámu Páně na půlnocní. Poté jsme my, děti, šly spát a ostatní ještě se bavili provozováním všelijakých pověr a her. Druhý den o Božím Hodě bylo klidno v domě, jelikož obchod byl uzavřen. Ten den patřil modlitbě a rodině. Bylo by bývalo neslušné v ten den navštěvovat jiné a vyrušovat je z rodinného dýchánku svátečního. Byli-li hezky umrzlo v ten den, vyšli jsme na procházku. Vyjeti se nesmělo na Boží Hod, neboť čeládka, ale i koně týž den měli právo na odpočinek. Na sv. Štěpána bylo již veseleji. Do domu přicházeli koledníci a veselé schůzky sváteční náladu jen zvyšovaly. Známi se navštěvovali a předem již se těšili na blížící se masopust.

Poslední den v roce opět zvýšil sváteční míru rodiny. Mát tento poslední den v roce zvláštní jímavé kouzlo. Patřilo k dobrému tónu, aby každý šel na slavné odpolední bohoslužby na poděkování při ukončení roku. Po nich navštěvovali se známi a příbuzní, aby se ještě ve skončeném roce uviděli. Domácí, rodinné i společenské zábavy oslavovaly poslední večer v roce,

kdy se provozovaly rozličné pověry pro zábavu, zejména lití olova, aby se spíše vydrželo do půlnoci, neboť každý rád vítal nový rok. V hostincích se veselilo a čekalo také na úder dvanácté hodiny půlnocní, kdy si známi připíjeli a blahopřáli, ale nikdy neslychala jsem, že by veselí neznalo mezí a přeneslo se na ulici. Zvyk oslavovat hlučně Silvestra vyvinul se později s rozvitím společenského života spolkového a národního.

Oldřiška Tomíčková,
městské muzeum

První místo do Hořic!

Tým realizátorů expozice Od kamene k soše získal cenu Patrimonium pro futuro

Již posedmé byly uděleny ceny Národního památkového ústavu Patrimonium pro futuro za nejlepší počiny v oblasti památkové péče za uplynulý rok. Odborná porota vybírala vítěze z třidvaceti nominovaných ve čtyřech hlavních kategoriích. Udělena byla také tři zvláštní ocenění generální ředitelky NPÚ, ocenění pro osobnost památkové péče i cena veřejnosti Památky děkují. Vzhledem ke koronavirové pandemii se letos nemohlo uskutečnit slavnostní předávání cen, které se mělo konat v Panteonu Národního muzea.

V kategorii prezentace hodnot byla cena udělena týmu realizátorů expozice Od kamene k soše v obnoveném Městském muzeu Hořice. Porota vyzdvihla myšlenkově ucelený přístup regionálního muzea k prezentaci hlavního kulturně-sociálního fenoménu dlouhodobě formujícího místo i zdejší komunitu – kamene a jeho zpracování. Oceňovala také široké edukační a kulturní aktivity muzea, kterými veřejnosti přibližuje práci s kamenem.

V kategorii Prezentace hodnot bylo první místo uděleno kolektivu autorů - Ing. arch. Martinu Pourovi, Ing. arch. Jiřímu Zídkovi a Ing. arch. MgA. Aleši Valáškovu za expozici „Od kamene k soše“ v obnoveném Městském muzeu a galerii Hořice.

Zdroj: Národní památkový ústav

Obrazek Králohradecké ulice z roku 1846, dnešní Husova ulice. Dům čp. 38, kde žila rodina Kubátova, je v horní řadě (druhý zprava).

V měsíci prosinci slaví významná životní jubilea:

Stůjová Ludmila	30. 12. 1920	(100)
Fiedlerová Otká	2. 12. 1927	(93)
Fátor Josef	18. 12. 1930	(90)
Voráčková Gabriela	6. 12. 1935	(85)
Novotná Marie	30. 12. 1935	(85)
Horová Emilia	8. 12. 1940	(80)

Palm Rudolf	21. 12. 1940	(80)
Lubichová Jitka	22. 12. 1940	(80)

*Všem oslavencům tímto přejeme pevné zdraví,
dostatek životního elánu a optimismu.*

VŠICHNI UVEDENÍ OBČANÉ UDĚLILI SOUHLAS SE ZVEŘEJNĚNÍM.

SOUTĚŽ: HISTORIE NAŠEHO MĚSTA

LISTOPADOVÁ SOUTĚŽ:

V hádance z minulého čísla jste mohli najít starou studánku s písčivým obložení, která od pradávna zásobovala vodou obyvatele Doubravy a při níž býval malý rybníček. V r. 1970 byl v obci vybudován vodovod, voda ze studánky svedena do nové čerpací stanice a rybníček přebudován na protipožární nádrž.

VÝHERCI LISTOPADOVÉ SOUTĚŽE:

Mgr. Marie Fischerová, Marie Bělinová

Pozn.: (výherce budeme ohledně převzetí ceny kontaktovat).

Fotografie do obou soutěží vybírá Ing. arch. Martin Pour.

Redakce ve spolupráci s PhDr. Oldřiškou Tomíčkovou

PROSINCOVÝ KVÍZ

Opět přinášíme krásnou dobovou fotografii opravdu pro znalce. Víte, o co se jedná? Svoje odpovědi zasílejte do 27. prosince 2020 na e-mailovou adresu zpravodaj@horice.org nebo odevzdejte osobně v Městském informačním centru Hořice.

Vodní nádrž na Doubravě dnes.

Dívejte se kolem sebe. Aneb poznávejte naše město

Naše druhá poznávací rubrika tentokrát nabízí poměrně lehkou hádanku.

Víte, kde toto naleznete?

Zázraky se dějí. A nejen o Vánocích.

Aneb záchrana unikátní vily v Hořicích

Šance byla minimální. Vše se však nakonec otočilo k dobrému. Jak už si nejen občané našeho města mohli všimnout, zcela unikátní Goldschmidtova vila, která je velmi vzácnou vilou nejen v kontextu Hořic, nyní prochází postupnou rekonstrukcí.

Zkáza. Goldschmidtova vila v Hořicích v Podkrkonoší. Nádherná a unikátní stavba, ze které zbyly bohužel už jen ruiny. V současné době na prodej, jako stavební materiál.

Takové články jsme mohli vidat v únoru roku 2016 na různých internetových stránkách i facebooku. Ale pojďme pěkně postupně...

Jak už název stavby napovídá, tuto vilu nechali vybudovat Ferdinand a Josef Goldschmidtové. Rodina Goldschmidtů patřila mezi jednu ze tří židovských rodin, které se na konci 19. století zasloužily o nevídaný průmyslový rozvoj města Hořice.

Ferdinand a Josef Goldschmidt

- 1856 - bratři Goldschmidtové a Feuerstein otevřeli v Jaroměřské (Žižkově) ulici první soustředěnou manufakturu
- 1857 - 60 - bratři Goldschmidtové a Mauthner staví tkalcovnu na Borku (později firma Goldschmidt a spol.).
- 1888 - bratři Ferdinand a Josef Goldschmidtové postavili tkalcovnu za Habrem (v Havlíčkově ulici), moderní budovu dle anglického vzoru se střešním světlem (firma Bratři Goldschmidtové). Výroba bavlněných, vlněných a hedvábných látek.
- 1928 - bratři Goldschmidtové prodávají tkalcovnu za Habrem firmě Feuerstein a spol.
- květen 1931 - v důsledku krize zastavuje výrobu tkalcovna Goldschmidt a spol. na Borku, později přechází do majetku Heřmana Reifa ve Vídni

Z HISTORIE

Goldschmidtova společnost se v květnu 1931 dostává do finančních problémů, a tak majetek (tkalcovnu i vilu) prodává.

Objekt tak včetně vily kupuje Heřman Reif z Vídně. V roce 1941 vila přechází do vlastnictví Růženy Kupcové a její rodiny. V roce 1944 se z vily stává kulturní památka. Od roku 1948 je vila pronajímána. Objekt v této době obývalo až pět rodin. V roce 1970

vilu získává podnik Československé státní automobilové opravy, který chtěl vilu využívat jako kanceláře. Bohužel se tato idea nenaplnila, a tak Goldschmidtova vila začíná pomalu chátrat.

Dalším majitelem byla firma HACAR. Bohužel ani tato firma neinvestuje do opravy vily, a tak objekt chátrá dále. Smutný osud postihne vilu v polovině 90. letech 20. století, protože ve vile

vypukne požár, který poničí interiér a dochází i ke zřícení stropních konstrukcí a zastřešení. V roce 2007 Goldschmidtova vila ztrácí status kulturní památky, kvůli svému havarijnímu stavu.

Od této doby se její stav díky zatékání, promrzání atd. rapidně zhoršuje a dílo devastace je dokončeno tehdejším majitelem, kdy některé ozdobné zejména pískovcové prvky a na závěr

i původní krásné oplocení prodává jako jednotlivé stavební dílce. Zkáza se zdá být neodvratná, když v roce 2014/2015 se tato unikátní vila objeví v internetové nabídce na zbourání a „rozebrání na materiál“.

A zde právě přichází onen zmiňovaný zázrak! Vilu koupí mecenáš a místní dobrodinec Ing. Radek Němeček PhDr. s manželkou Ing. Helenou Němečkovou.

Základní popis Goldschmidtovy vily

architekt: návrh zpracoval neznámý vídeňský architekt Fridrych (Gloube) pro Josefa Hocka a textilní firmu Goldschmidt and company

stavebník: Ferdinand a Josef Goldschmidtové

realizace výstavby: 1891-1893

sloh: novorenesance, vila toskánského typu

Bratři Goldschmidtové postavili tkalcovnu na Borku v letech 1857 až 1860 a později na pozemku severně od ní i toto dříve honosné rodinné sídlo. Budova byla postavena z místního pískovce, ozdobena bohatými štuky a reliéfy a stala se vyhledávaným architektonickým vzorem v blízkém i dalekém okolí. Tato vila se skládala z podzemního podlaží, dvou nadzemních pater a obytného podkrovní. Dům měl nástavbu se zakončením v podobě věže, s terasou, která byla z části krytá balkonem, a dominantní půlkruhové točité schodiště z kvalitního pískovce. K vile přiléhá nádherný, udržovaný park s lesními cestičkami. Na sever od budovy byl honosný altánek a klec pro ptactvo. Na tento park navazoval ovocný sad.

Současný vlastník:

Ing. Radek Němeček, PhDr., Ing. Helena Němečková

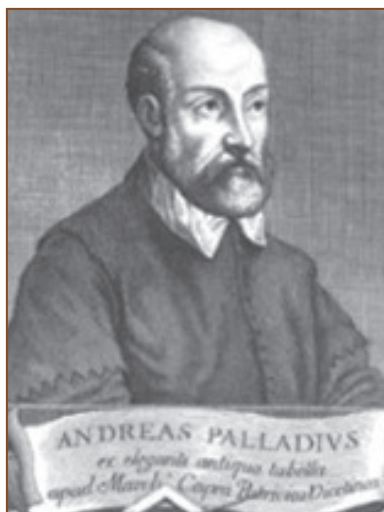
stav: vila v havarijním stavu

Josef Hocke

- Stavatel Josef Hocke projektoval a realizoval některé zajímavé hořické budovy, které jsou tektonicky velmi příbuzné Goldschmidtově vile. Jedná se o objekt čp. 188 ve Škrétově ulici, čp. 149 „U Iva“ na náměstí Jiřího z Poděbrad a čp. 647 u nádraží.

„Z architektonického hlediska se jedná o jednu z nejvýznamnějších vil nejen na území města Hořic. Zejména její dispoziční schéma, které vychází z klasické „Palladiovské kompozice“, je jedinečné a nemá obdoby v širokém okolí. Samozřejmě i vlastní tektonické řešení fasády i zdobné prvky a detaily mají velmi výraznou výtvarnou a řemeslnou kvalitu,“ uvedl hořícký architekt **Martin Pour**, který se tímto objektem zabýval a byl jím fascinován již od studií na průmyslové škole.

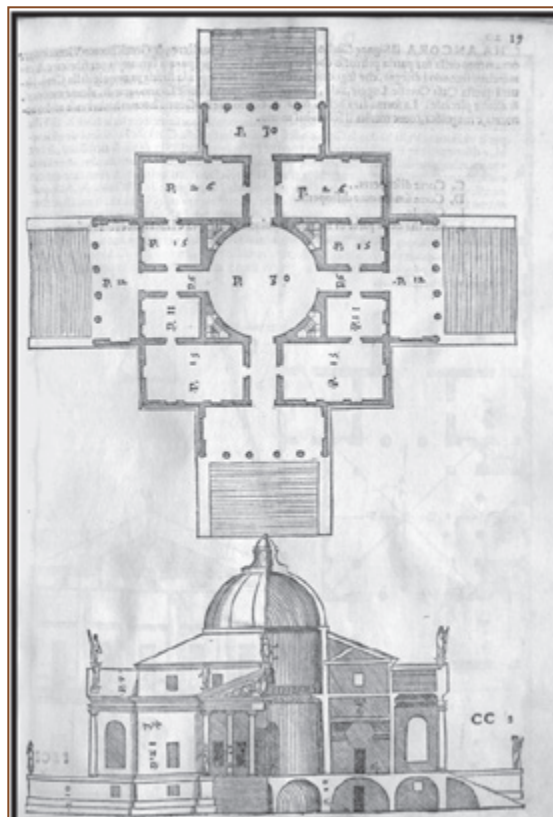

Andrea Palladio

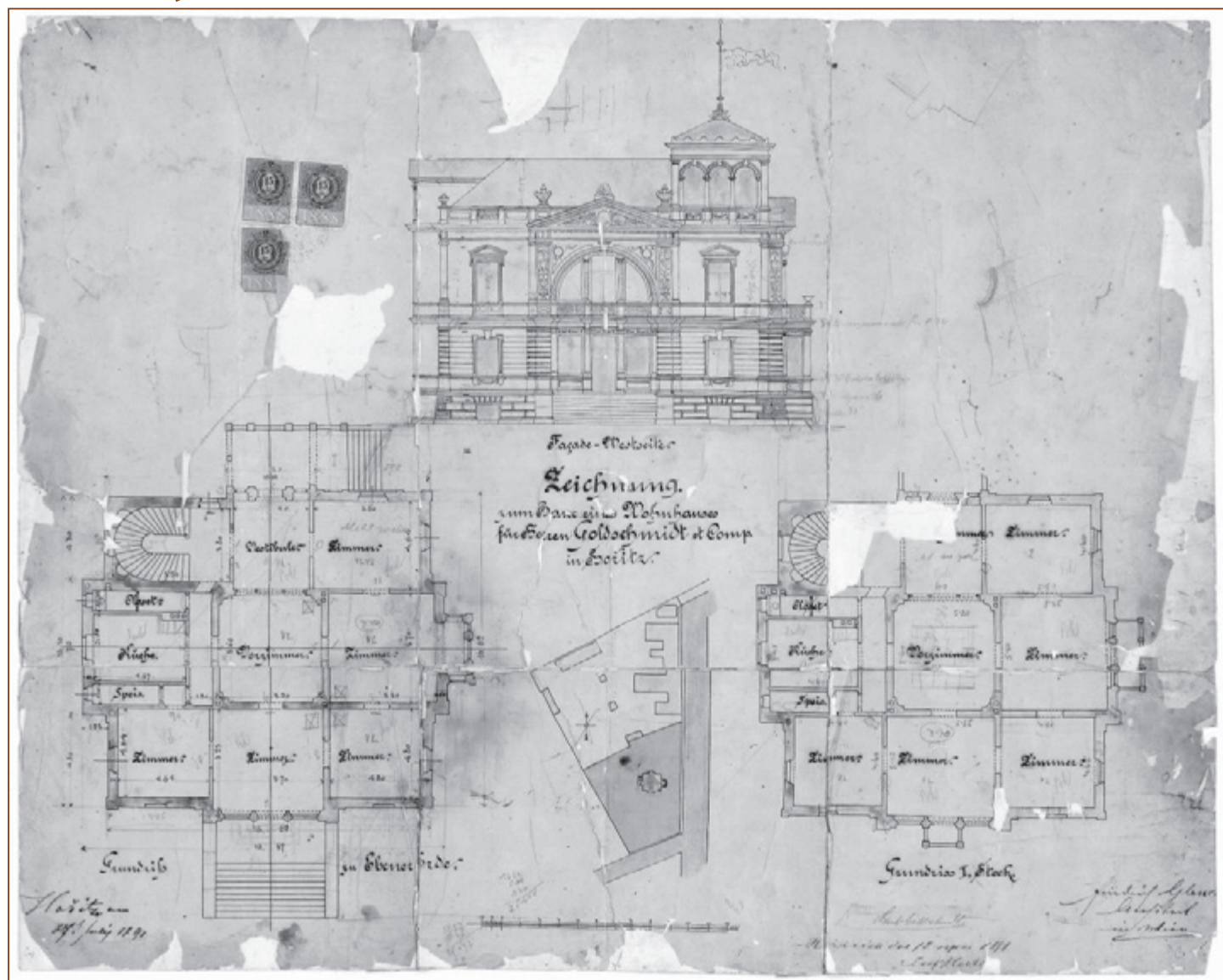
* 1508 - † 1580, Itálie

Palladio je považován za jednoho z nejvlivnějších a nejnepodobanějších architektů středověké Itálie.

Jeho tvorba byla silně inspirována antickou architekturou, zabývala se dokonalým vyvážením proporcí a účelů staveb.

Plán vily z roku 1891

Goldschmidtova vila
před rekonstrukcí

Do Goldschmidtovy vily již nezatéká, prosklená střešní konstrukce propouští světlo až do spodních podlaží

Záchrana původní Goldschmidtovy vily v Maixnerově ulici, kterou postupně opravují její současní majitelé (manželé Němečkoví z Chvaliny), pokračuje i v letošním roce. Podařilo se dokončit opravu a čištění pískovců na zdobné fasádě a na balkonech, zatím stále ještě probíhá obnova štuků na severní straně objektu. Nejviditelnější venkovní úpravou je stavba pískovcového oplocení z Maixnerovy ulice, ve kterém Němečkoví chtějí pokračovat i v roce následujícím. Další plánovanou investicí je dokončení vnějších omítek a štuků a poté odstranění lešení. Stavba je stále ve fázi záchrany, bez ohledu na její další využití. Záměrem nových majitelů vily je maximální zachování jejího původního rázu, i proto touto cestou žádají veřejnost, kdyby někdo měl dobové fotografie vily, jak zvenku, tak i z interiéru, o jejich zapůjčení, posloužily by pak jako inspirace pro další práci na rekonstrukci. Součástí celé nemovitosti je také ohromná zahrada se vzrostlými stromy, i zde se počítá s jejich zachováním formou anglické-

ho parku a průběžným doplňováním dřevin za odborného dohledu zahradním architektem.

S laskavým svolením majitele pana Radka Němečka nám bylo umožněno pořídit fotografie nejen zvenku, ale také v postupně opravovaném interiéru. Velkorysá konstrukce střešní krytiny je dokončena, do objektu vily tak již nezatéká a mohou zde postupně probíhat práce uvnitř. Vila je opravdu velmi prostorná, místnosti po obvodu jsou osvětleny velkými okny, světlo do komnaty uprostřed každého podlaží vniká střešním proskleným jehlanem.

Držíme tímto manželům Němečkovým pomyslně palce, aby se jim v další záchraně této překrásné stavby i nadále dařilo. Vždyť původní Goldschmidtova vila je bezesporu jednou z nejkrásnějších v našem městě a její záchrana přišla bez nadsázky za pět minut dvanáct.

Rada města Hořice rozhodla, že manželé Němečkoví za tento skvělý počin obdrží

**Cenu města Hořice,
která bude předána, až to pandemická situace dovolí.**

Goldschmidtova vila po úpravách

Redakce (čerpáno z podkladů Den architektury Hořice 2016 – Ing. arch. Martin Pour, Bakalářská práce Veronika Koukolová, Diplomová práce Bc. Soňa Koubová)

Kdy se na hořickém náměstí poprvé rozzářil vánoční strom

Kdy se v hořických domácnostech poprvé objevil vánoční stromeček, dnes už nevíme. Jak píše ve svých pamětech hořická spisovatelka Věnceslava Lužická, v době jejího dětství ve 30. letech 19. století nebyl tento zvyk v Hořicích ještě známý a poprvé se s ním setkala v německé rodině v Broumově, kam ji rodiče poslali, aby se naučila německy. Později, v 70. letech 19. století, zmiňuje městská kronika ozdobené vánoční stromky a vánoční slavnosti v hořické škole, kde byly předávány chudé školní mládeži dárky, věnované zdejšími dobrodinci. Za první republiky vznikla v Československu tradice Vánočního stromu republiky. První strom se rozzářil 13. prosince 1924 v Brně z iniciativy spisovatele Rudolfa Těsnohlídka. Podnětem se stalo nalezení téměř zmrzlého děvčátka před Vánoci r. 1919 v lese, kam se Těsnohlídek vydal na procházku se svými přáteli. Přemýšlel o tom, jak pomoci dalším opuštěným dětem především v předvánočním čase. Inspiraci našel v Kodani, kde již od r. 1914 zdobila náměstí vzrostlá jedle s pokladničkou. Brněnská akce v předvánočním čase měla úspěch a sbírka posloužila k financování stavby

Dětského domova Dagmar pro opuštěné děti. Tato tradice, nazvaná Vánoční strom republiky, se po Čechách i Moravě rychle rozšířila a postupně se přidávala další města. Sbírký pod tímto stromem pak byly využívány na pomoc chudým a opuštěným dětem. První zprávu o Vánočním stromu republiky v Hořicích přináší Hořický obzor v r. 1936. Organizátorkou této akce byla Okresní péče o mládež a probíhala ve dnech 20., 22. a 25. prosince. V tyto dny byl u vánočního stromu na náměstí připraven program, při kterém účinkovaly místní dechové kapely pánů Hlavatého a Flégra a děti hořických škol. Hlavní program se konal 22. prosince od 4 hodin odpoledne, kdy u stromu promluvil předseda Okresní péče o mládež inspektor Brož, okresní hejtmán Heyrovský a starosta města Špringer. Dárci mohli do sbírky přispět nejen penězi, ale i věcnými dary, mezi nimiž se přijímalo i obnošené šatstvo, prádlo a obuv. Výtěžek byl stejně jako jinde určen chudým dětem. Tradice Vánočního stromu republiky se udržela ještě po válce, kdy měla sice také dobročinný účel, ale zároveň se zde začal objevovat i politický podtext.

Zanedlouho se, tak jako každoročně, rozsvítí vánoční strom na hořickém náměstí. Dnes není doprovázen pokladničkou na milodary, svou štedrost v předvánočním čase můžeme dokázat finančními dary na konta různých charitativních organizací. I přesto, že dnes žijeme v relativním blahobytu, je potřebných stále dost. Štedrost k Vánocům neoddělitelně patří a jen tehdy, uděláme-li někomu radost, můžeme prožít ty pravé svátky lásky, klidu a pokoje. I když ty letošní svátky budou

jiné, zasažené koronakrizí, v některých rodinách možná méně bohaté, přesto budou jistě krásné. Vždyť ty pravé hodnoty nespočívají v majetku. I válečné Vánoce, třebaže chudé, bývaly krásné, jak vzpomínaly generace našich rodičů a prarodičů. Nenechme si je zkazit špatnou náladou a užijme si je tak, jak to máme rádi spolu s našimi blízkými. Tak šťastné a veselé a hlavně ve zdraví!

Oldřiška Tomíčková,
městské muzeum

Mimořádný prodej v sobotu 19. 12. od 7.30 do 12.00 hodin!

OVOCE PŘÍMO OD PĚSTITELE
ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO BAŠNICE

PRODÁVÁ VŽDY VE STŘEDU OD 8:00 DO 17:00 HOD.
ve středisku v Petrovičkách jablka se značkou „REGIONÁLNÍ PRODUKT“

cena již od 10,- Kč/kg

prodej do vlastních obalů mimo tuto dobu dle dohody na tel.: 731 540 033

V nabídce jsou jablka odrůd Akane, Braeburn, Bohemie, Golden Delicious, Idared, Goldstar a jiné, vlastní mák v 1 a 1/2 kg balení, med místních včelařů, špaldová a pohanková mouka, regionální oleje Fabio, vlastní jablečný mušev v 5l a 3l balení.

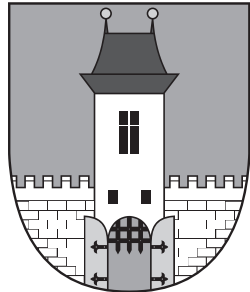
Zemědělské družstvo Bašnice

Rozsvícení stromek s poselstvím letos formou video reportáže

Z důvodu protipandemických opatření nařízených vládou ČR došlo v Hořicích, podobně jako i v jiných městech, k rozhodnutí zrušit letošní adventní trh a tradiční veřejné rozsvícení vánočního stromku. Vánoční poselství pronesli formou video reportáže starosta města Aleš Svoboda a hořický farář Filip Janák.

Redakce

HOŘICKÝ ZPRAVODAJ

Měsíčník vydávaný městem Hořice (IČ: 00271560) jako periodický tisk územního samosprávného celku.

Datum vydání: 2. 12. 2020

Náklad: 1000 výtisků. Registrováno u MK ČR pod číslem E 23780.

Redakce: Městský úřad, nám. Jiřího z Poděbrad 342, 508 01 Hořice

Kontakt: tel. 492 105 411, e-mail: zpravodaj@horice.org, tel.: 734 255 094

Šéfredaktor: Bc. Dominik Palm, e-mail: palm@horice.org, tel.: 734 255 094

Redakční rada: Tibor Gál, Pavel Bičíš, Dis., Bc. Michaela Bělinová

Foto na titulní straně: Michal Ludvík

Autoři fotografií: Michal Ludvík, Bc. Dominik Palm, Ing. arch. Martin Pour, Vlastimil Myška, Ing. Tomáš Štaylor

Archivy: města Hořice, městského muzea, ZŠ Na Habru, ZŠ Hořice, Komenského,

Hořického gymnázia, Domu dětí a mládeže, MŠ Husova, MŠ Pod Lipou, MŠ Na Daliborce, Domova bez bariér, Denního stacionáře Klokán, Vlastislava Doležala, Romana Richtermoce, Ladislava Havlase, Zdeňka Rašky, Hany Truncové.

Grafika: JOMA Vysoké Mýto.

Tisk: RK Tisk Jičín, Valdické předměstí, Hradecká 1130, 506 01 Jičín. Redakční rada neodpovídá za stylizaci příspěvků. Vyhrazuje si právo na krácení článků.

Redakční uzávěrka: 15. den v měsíci. **Objednávky inzerce** zasílejte na e-mail: zpravodaj@horice.org. **Zpravodaj k dostání:** Městské informační centrum, Potraviny Švamberk, Cereia a.s., Trafika na autobusovém nádraží (ul. Aloise Jilemnického), Městské muzeum Hořice, Trafika na nám. J. z Poděbrad

Obrázky z mateřských škol

Vzpomínka na Vlastislava Doležala

P 2021
F

PŘEJEME VÁM

RADOSTNÉ PROŽITÍ VÁNOČNÍCH SVÁTKŮ
A ÚSPĚŠNÉ VYKROČENÍ DO NOVÉHO ROKU.

"SLAVTE VÁNOCE VE SVÉM SRDCI A SNAŽTE SE JE TAM UDRŽET CELÝ ROK." CHARLES DICKENS.

MĚSTO HOŘICE